

1970 மார்ச் 9]

குடியாத்தம் வட்ட அலுவலகம்

* 236 வினா. திரு. பி. ஜெயராமன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

குடியாத்தம் தாலுக்கா அலுவலகத்தை விஸ்தரிக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆம்.

திரு. பி. ஜெயராமன் : தலைவர் அவர்களே, குடியாத்தத்திலே தாலுகா அலுவலகம் வெள்ளைக்காரனுடைய ஆட்சியிலே கட்டப் பட்டது. இப்பொழுது அந்த அலுவலகத்திலே பணியாளர்கள் அதிகமாகியிருக்கிற காரணத்தினாலே இடநெருக்கடி ஏற்பட்டு அதிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இனியாகிலும் அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்பொழுது 5,425 ரூபாய் அளவில் குடியாத்தம் தாலுகா ஆபீஸுக்கு வெளித் திண்ணைகளை விஸ்தரிப்பதற்கான திட்டத்தை அரசாங்கம் அமல்படுத்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் விடைகள் முடிவுற்றன.

(குறிப்பு—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*))

இடப்பட்டிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.)

(2) நடைமுறைக் கேள்வி.

நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்திற்கு அமைச்சர் விடையளித்த பின்னர், உறுப்பினர்களுக்கு வினாக்கள் கேட்க வாய்ப்பு பரிசீலனாக, நிதித் கோரிக்கைகள் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது குறித்து.

DR H. V. HANDU : Sir I raise a point of order under rule 83. sub-rule (3), relating to rules 153 and 154, and I request the Speaker to give his ruling under Rule 83 sub-rule (5) which says 'the Speaker may' if he thinks fit, hear members before he gives a decision thereon'.

This House has been following a convention by which, after the reply by the Finance Minister at the end of the budget discussions, members are given opportunities to extract a few assurances and elicit clarification from the concerned Minister. But unfortunately on Saturday, 7th March 1970, after the Finance Minister's reply was over, in the name of guillotine the demands were immediately put to vote. Nowhere in the rules of procedures is it mentioned that the demands must be put to vote at the stipulated hour. The rules give full freedom to the Speaker. It is therefore the responsibility of the Speaker to take a decision in this matter. It would be a healthy practice if the age-old convention of giving freedom to the members to ask for certain clarification is continued.

[1970 மார்ச் 9]

Dropping such a procedure is a matter of deep concern to the members on either side of this House. Sir, today a few members may be on this side of the House; tomorrow they may be on the other side of the House, or for that matter some of the members may not come to this House again. The more important thing is to see that not a single privilege or right of the members is taken away, even inadvertently.

Budget discussion is the most important item in the whole year's business of the House. We, in the course of our discussion, raise a number of issues for which we expect a clear-cut or detailed answer from the Finance Minister. For instance, I was trying to seek a clarification from the Finance Minister if he was going to fix a dead-line for the Second Pay Commission report and also the final decision of the Government on the subject of land ceiling.

Sir, by bringing in this new convention, I am robbed of these opportunities, privileges. May I therefore request you, Sir, to let me know if the procedure adopted on last Saturday was in order and whether this House clothed you with any special power to enable you to take such a decision.

Here may I quote presedant ? After the late Hon. C. N. Annadurai's reply to the general discussion on the budget on 27th June 1967, Thiru R. Ponnappa Nadar, rising on a point of clarification, asked "Will the Government repeal the Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Act, as far as the Kanyakumari District is concerned?". I would request that an opportunity is given to the members. Even if the Hon. Speaker cannot give an off-hand answer, I would request him to consult the Party leaders and give us an opportunity to air our views.

00-01
'ந.சி'

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே ஒன்னும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்ததற்குப் பிறகு விளக்கம் பெறுவதற்காக உறுப்பினர்கள் ஒன்றிரண்டு கேள்விகள் கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமை யாருக்கும் மறுக்கப்படவே இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் முடித்தபிறகு ஒரு மணிக்குள் ஓட்டுக்கு விடவேண்டுமென்ற முறையை நாம் வைத்திருக்கிறோம். அந்த முறையைத்தான் பின்பற்றியிருக்கிறோம். ஓர் உறுப்பினர் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினால் தீர்ப்பளிப்பதற்கு முன்பு உறுப்பினர் என்ன சொல்கிறார் என்று கேட்டுத்தான் அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையா என்று முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த உரிமையும் எந்த நேரத்திலும் மறுக்கப்படவில்லை. ஓர் உறுப்பினர் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினால் அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையா என்று பார்த்துத்தான் தீர்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. எனவே நீங்கள் சொல்வதுபோல எந்த விதமான முறைகேடும் இல்லை. இதுபற்றி நாளைக்கு நான் தீர்ப்பு அளிக்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்திற்கு அமைச்சர் விடையளித்த 427
 பின்னர் உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கம் கேட்க வாய்ப்புரிக்காமல்,
 நிதித் கோரிக்கைகள் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது குறித்து

1970 மார்ச் 30]

THIRU K. VINAYAKAM: On a point of clarification, Sir. This convention has been followed in this House as well as the other Houses of the Legislature in India.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் எழுப்புகிற பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எழுப்பிய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் மீதா?

THIRU K. VINAYAKAM: I have raised not a point of order, but a point of clarification. What I am going to say will help you to give a ruling tomorrow morning. It is not as if Dr. Hande is totally wrong. That is not the impression that should be created. In the Mother of Parliaments also, at the hour fixed for guillotine, no other business could be transacted. That we understand. The Speaker could have told the Finance Minister 'At 1 O'clock I am going to guillotine the Demands. Please finish your reply ten or fifteen minutes before that'. If I were in your place, I will do the same thing.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நோ, நோ. அதற்காக அமைச்சர் அவர்களை 10 நிமிடம் முன்னதாக முடித்துக் கொள்ளச் சொல்லி உங்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அது அமைச்சர்கள் பேசுகின்ற நிலைமையையும் பொறுத்திருக்கிறது. ஒரு மணாக்குள் முடித்துவிடவேண்டும் என்று தான் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் யாருமே அந்தக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் நிற்கவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நிற்கவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மணி நேரம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் எழுந்தார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள்.

திரு. கே. வினாயகம்: உட்காருங்கள் என்று சொல்வதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரமிருக்கிறது You are a super human being. கொஞ்சம் பொறுக்கமாட்டேன் என்கிறீர்களே Please listen to me. I have not yet made my point'. நாங்கள் பேசும்பொழுது உட்காரச் சொல்கிறீர்கள். நாங்கள் என்ன சொல்கிறோம் என்று கேட்டுவிட்டு நாங்கள் சொல்லவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எனக்கு ரூலிங் கொடுக்க வேண்டாம் நீங்கள். பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் என்ன என்பதைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. வினாயகம்: நீங்கள் நான் கில்லட்டின் செய்ய வேண்டும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 'நீங்கள்' என்பது அல்ல. இந்த அவைதான்.

428 **திதிலை** அறிக்கை மீதான விவாதத்திற்கு அமைச்சர் விடையளித்த பின்னர் உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கம் கேட்க வாய்ப்பளிக்காமல், நிதிக் கோரிக்கைகள் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது குறித்து

[1970 மார்ச் 9]

திரு. கே. வினாயகம் : ஸ்பீக்கர் தான். நாங்கள்தானே எலெக்ட் பண்ணினோம். எனவே பேரவைத் தலைவர்தான் எல்லாம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஸ்பீக்கர் தான் சூப்பர், என்று சொல்கிறீர்கள். இல்லை ஹவுஸ் இஸ் சூப்பர். பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமையை இந்த ஹவுஸ்தான் கொடுக்கிறது. எனவே ஹவுஸ்தான் சூப்பர், பேரவைத் தலைவர் அல்ல, இது தெரியாமல் வந்து சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் : சார், இது தெரியாமல் என்று சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் வேண்டுமானால் மதர் ஆப் பார்லிமெண்ட் ஆக இருக்கிற இங்கிலாந்துக்கு எழுதிப் பாருங்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவர் சூப்பர் அல்ல. இந்த அவைதான் சூப்பர். பேரவைத் தலைவருக்கும் மேலானது இந்த அவை.

திரு. கே. வினாயகம் : ஒரு சிம்பலாக இருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது சரி, நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லுங்கள். அந்த விவகாரத்தில் எல்லாம் துணைய வேண்டாம்.

திரு. கே. வினாயகம் : நீங்கள் கில்லட்டின் செய்வதற்கு முன்னால் பைனான்ஸ் மினிஸ்டரை 5 நிமிடங்களுக்கு முன்னால் முடிக்கச் சொல்லி, உறுப்பினர்கள் அந்த நேரத்திலே கேள்விகள் கேட்க விட்டிருந்தால் இந்த பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு இடம் இல்லாமல் போயிருக்கும். இனிமேலாவது அந்த முறையைக் கையாள் வார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் ஒதுக்குவதைப் பொறுத்த வரையில் பேரவைத் தலைவர் ஒதுக்கிய நேரத்தை அப்படியே அத்தனைபேர்களும் கடைப்பிடித்தால் சரியாக இருக்கும். ஒரு மணிக்கு ஓட்டு எடுப்பு நடத்த வேண்டும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் 11 மணிக்குத் தொடங்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. 10 நிமிடங்கள் திரு. பொன்னப்ப நாடார் பேசுவதற்கு வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப்பிறகு 15 நிமிடம் திரு. பூவராகன் அவர்களுக்கு வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் 10 நிமிடத்தில் நிற்கவில்லை, திரு. பூவராகன் அவர்களும் 15 நிமிடத்தில் நிற்கவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் 12 மணிக்குள் முடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது, அவரும் நிற்கவில்லை. இப்படி இருந்தால் யாரை நான் கட்டுப்படுத்த முடியும்? யாராவது கட்டுப்பாட்டின்கீழ் நிற்கின்றார்களா? நிற்கவில்லையே! அதிகமாக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். திரு. வினாயகம் அவர்கள் 20 நிமிடத்திற்குள் முடிக்கவில்லை. ஆகவே, இப்படியெல்லாம் பார்க்கிற நேரத்திலே ஒரு மணிக்கு

நிதிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்திற்கு அமைச்சர் விடையளித்தது
பின்னர் உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கம் கேட்க வாய்ப்பளிக்காமல்,
நிதிக் கோரிக்கைகள் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது குறித்து

1970 மார்ச் 9]

[பேரவைத் தலைவர்]

வோட்டுக்கு விடவேண்டுமென்று இருப்பதால் எல்லோரும் ஐந்து நிமிடங்கள் குறைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதற்கு வழி இருந்திருக்கும்

திரு. கே. வினாயகம்: தாங்கள் அதைச் செய்யவேண்டும் .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் மணி அடித்துத்தான் பார்க்கலாம். மணியடித்தும் நிற்கவில்லையானால் என்ன செய்வது?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தயவுசெய்து கேட்கவேண்டும். 11 மணிக்கு என்னைப் பேச விட்டிருந்தால் நான் ஒரு மணி நேரத்திற்குள் முடித்திருப்பேன். முதலிலே 1½ மணி நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டேன். அதிலும் என்னுடைய கட்சிக்காரருக்கு 10 நிமிடம் கேட்டேன். இடையிலே ஒருவரை நுழைத்து விட்டார்கள். சபாநாயகர் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. நேரம் இல்லாது போய்விட்டது. வரிகளைப்பற்றி எதிர்க்கட்சிக் தலைவர் பேசவில்லையென்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் குற்றச்சாட்டுச் சொன்னார்கள். வெளியே மக்கள் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வரியை எல்லாம் அசுரிக்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அசெஸ்ஸரி "டேட்" கூட இருக்கிறது என்று பச்சிரிகையில் எழுதும் நிலைமை இருக்கிறது. வரிகளைப் பற்றியெல்லாம் பேச நேரம் கிடையாது.

(திரு. மார்டின் அவர்கள் வாய்விட்டுச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சிரிப்பதற்கும் ஒரு முறை இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எனக்கு, எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு, என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நேரம் முடிவதும் கொடுத்திருந்தால் நான் அதைப் பற்றியெல்லாம் பேசியிருக்க முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவரை மட்டும் குற்றஞ் சாட்டவில்லை. அவர், அவருக்கு முன் பேசியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் கொடுக்க நேரத்தில் யாரும் முடிக்கவில்லை. இப்போது நீங்கள் மீண்டும் இன்றைய நேரத்தை எரிணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவு செய்தபடிதான் நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. லி கருத்திருமன்: அப்படியானால் நான் பேசும் நேரத்திலே இரண்டு பேரை என். நுமைக்கீர்கள்? பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி கீழ்மானப்படி எதிர்க்கட்சிக் தலைவரும், நிதியமைச்சரும் மட்டுந்தான் பேசுவதாக முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது.

430 நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்திற்கு அமைச்சர் விடையளித்த பின்னர் உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கம் கேட்க வாய்ப்பளிக்காமல், நிதிக் கோரிக்கைகள் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது குறித்து

[1970 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடைசி நாள் விவாதம் 7ம் தேதி என்றுதான் முடிவு செய்யப்பட்டிருந்ததே தவிர, எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், நிதியமைச்சரும் மட்டுந்தான் பேச வேண்டுமென்று முடிவு செய்யவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படித்தான் முடிவு செய்யப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வரிகளைப் பற்றியெல்லாம் பேசவில்லை என்று வெளியிலே இருப்பவர்கள் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்றும் அதைப் பற்றி எல்லாம் பேச நேரம் இல்லாமல் போய்விட்டது என்றும் சொன்னார்கள். திரு. ஜகஜீவன்ராம் வரி பாக்கியைப் பற்றிப் பேச எடுத்துக் கொண்ட நேரத்தை இந்த வரிகளைப் பற்றிப் பேச எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் நேரம் கிடைத்திருக்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்பேர்ப்பட்ட பிரபஞ்சம் எல்லாம் வரி கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை உங்களுடைய ஆட்சியின் நன்மைக்காகத்தான் சொன்னேன். எனக்கு ஒதுக்கிய நேரத்தில் 1½ மணி நேரம் கொடுக்கிறந்தால் நிச்சயமாக எல்லாவற்றையும் பேச நேரம் கிடைத்திருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது நான் பல முறை “நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசுங்கள், நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசுங்கள்” என்று சுட்டிக் காட்டினேன். மதுகொளத்தூரைப் பற்றியும், மற்ற பழைய விவகாரங்களைப் பற்றியும் பேசுகின்ற நேரத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர் பேசவில்லை. அது இந்த அவையின் குற்றமும் அல்ல, நேரம் இல்லாத குற்றமும் அல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாட்டின் அரசியலும் ரொம்ப முக்கியமானது. நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்க அடிப்படையாக நாட்டின் அரசியல் நன்றாக இருக்க வேண்டும் அரசியலைக் குழப்பமான நிலையில் வைத்துக் கொண்டு எப்படி நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி மட்டும் பேச முடியும். சபாநாயகர் அவர்கள் எங்கே திருப்பு கிறார்கள் என்பது எனக்குக் தெரிகிறது. நான் இந்த இடத்தில் பேசாமல் வேறு எங்க இடத்தில் பேச முடியும்? இங்கே பேசினால் தான் ரொக்கார்டு வகிறது. 50 வருடத்திற்கு முன்னால் நடந்த சட்ட சபை நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக் கூட எடுத்துப் பேசலாம். சீங்கன் டெரிமெல் 1967க்கு முன்னால் உள்ள சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளைக் “கோர்” பண்ணக்கூடாது என்று சொன்னாலும் சொல்லிவிடுகிறீர்கள். லைப்ரரி எதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள்? லைப்ரரி வேண்டாமென்று சொல்லிவிட லாமே? ஏன் அதையெல்லாம் பேசக்கூடாது?

நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்திற்கு அமைச்சர் விடையளித்த 431
 1970 மார்ச் 9]

1970 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதையெல்லாம் பேசுவதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. விதிமுறைகளுக்கு ஒட்டிப் பேச உரிமை இருக்கிறது. பேசவேண்டிய முக்கியமான கருத்தை பேச முடியவில்லையென்று குற்றம் சாட்டுகின்ற நேரத்தில் அதற்குக் காரணமாக நேரம் இல்லை என்று கூறினீர்கள். அது அல்ல காரணம் என்றுதான் நான் கூறுகிறேன். திருக்குறளில் ஒன்றே முக்கால் அடியில் எவ்வளவோ கருத்துக்களைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நம்முடைய கருத்திருமன் அவர்களும் ஒரு மணி நேரத்தில் எவ்வளவோ கருத்துக்களைக் கூறியிருக்க முடியும் அல்லவா ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்ற முறையில்—

“வேலொடு நின்றான் இடுவென் ததுபோலும்
 கோலொடு நின்றான் இரவு”

என்று சொன்னேன். அப்படிச் சுருக்கமாகச் சொல்லுவது இப்போதுள்ள ஆட்சிக்குப் போதாது . . .

(3) கவன ஈர்ப்பு.

ஆறுமுகநேரி தாரங்கதாரா இராசாயனப் பணிநிலைய நிர்வாகத் தினருக்கும், தொழிலாளருக்குமிடையே ஏற்பட்ட தகராறு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 41வது விதியின் கீழ் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒரு உடனடி பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காரியத்தைக் கொண்டு வருவார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Labour to a matter of urgent public importance, namely, the dispute between the employees and the employer of the Dhrangadhara Chemical Works, Limited, Sahupuram, Arumuganeri, and the immediate need to settle the same.

* மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆறுமுகநேரி, தாரங்கதாரா இராசாயனப் பணி நிலையத் தொழிலாளர் சங்கத்திற்கும், ஆத்தூர் தாரங்கதாரா இராசாயனப் பணி நிலையத் தொழிலாளர் சங்கத்திற்கும், தாரங்கதாரா இராசாயனப் பணி நிலைய நிர்வாகத்தினருடன் 1969-ல் தகராறு ஏற்பட்டது. இந்தத் தகராறு 1967-68ம் ஆண்டு மொத்த ஊதியத்தில் 20 சதவீதம் பூரிப்பு ஊதியமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றியதாகும். நாகர்கோயில் தொழிலாளர் அதிகாரி இது குறித்துச் சமரச ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். தொழிலாளர்கள் கோரிய பொதுமான விவரங்களையும் விளக்கங்களையும் நிர்வாகத் தினர் கொடுக்கவில்லை. நிர்வாகத்தினர் தாக்கல் செய்த ஐந்

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1970 மார்ச் 9]

தொகைச் சீட்டு சரியானதா என்பது பற்றி தாங்கள் மனநிறைவடையவில்லை என்று அச்சங்கங்கள் தெரிவித்தன. 1967-68 கணக்கில் ரூ. 15.76 லட்சம் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது என்றும், 1965-ஆம் ஆண்டு பூரிப்பு ஊதியம் கொடுப்பது பற்றிய சட்டத்தின் விதிமுறைகளுக்கு இயங்கவே, 1967-68 ஆம் ஆண்டிற்காக 4 சதவீதம் பூரிப்பு ஊதியம் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது என்றும், சங்கங்களில் உறுப்பினர்கள் உள்ளிட்ட தொழிலாளர்களில் பெரும்பாலோர் இதை ஏற்றுக் கொண்டனர் என்றும், நிர்வாகத்தினர்கருத்து தெரிவித்தனர். சட்டப்படிக்கான நிறுவனத் தணிக்கையாளர்களால் ஐந்தொகைச் சீட்டும், ஆதாய-இழப்புக் கணக்கும் உரிய வகையில் தணிக்கை செய்யப்பட்டுள்ளன என்றும், தொழிற்சங்கங்களுக்குக் கொடுத்துள்ள நடைமுறைக் கணக்கு அறிக்கையானது மேலே தணிக்கையான கணக்குகளின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன என்றும், 1966 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டம், 1965 ஆம் ஆண்டு பூரிப்புதியங்கள் கொடுப்பதுபற்றிய சட்டம் ஆகியவற்றுக்கு இணங்க, தணிக்கையாளர்கள் இதற்குச் சான்றளித்துள்ளனர். எனவே 1967-68 ஆம் ஆண்டிற்கு 20 சதவீதம் பூரிப்பு ஊதியம் கொடுப்பது ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதன்று எனவும் நிர்வாகத்தினர் தெரிவித்தனர். எனவே தொழிலாளர் அதிகாரி உடன்பாட்டை சமரசம் செய்து வைக்க இயலவில்லை.

1967-68 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட இந்தத்தகராறு மாநிலத் தொழிலாளர் குறை ஆணையாளரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகையில், 1968-69 ஆம் ஆண்டிற்கான ஐந்தொகைச் சீட்டை நிர்வாகம் வெளியிட்டது. இதன்படி, அந்த ஆண்டில் ரூ. 14 லட்சம் பற்றாக்குறை இருந்ததால், 1968-69 ஆம் ஆண்டிற்கான 4 சதவீத பூரிப்பு ஊதியத்தைக் கொடுக்கக் கருதியது. அதன் பேரில் 29-9-1969 அன்று தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தினரைச் சூழ்ந்து கொண்டு முற்றுகை செய்ததாகவும் 1968-69-ஆம் ஆண்டிற்கு 20 சதவீதம் பூரிப்பு ஊதியத்திற்கான ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கையொப்பமிடவேண்டும் என்று நிர்வாகத்தினரைக் கட்டாயப்படுத்தியதாகவும் தொழிலாளர்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. வலுக்கட்டாயத்தின் பேரில் ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட்டாலும் 20 சதவீதம் என்று ஒப்புக்கொண்ட விகிதத்தில் பூரிப்பு ஊதியத்தை நிர்வாகம் வழங்கியது. எனினும் பின்னர் நிர்வாகத்தினர் அந்த ஒப்பந்தத்தை நிராகரித்துவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

1967-68-ஆம் ஆண்டுக்கான பூரிப்பு ஊதியம் பற்றிய தகராறைப் பொறுத்த மட்டில் அந்த ஆண்டில் ரூ. 15.76 லட்சம் நிர்வாகத்தினருக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது என்று தொழிலாளர் குறை அதிகாரியின் அறிக்கையிலிருந்து தெரியவருகின்றது. மேலும், நிறுவனத்தின் ஐந்தொகைச் சீட்டும், ஆதாய-இழப்புக் கணக்கும் சட்டப்படிக்கான தணிக்கையாளர்களால் உரிய வகையில் தணிக்கை செய்யப்பட்டுள்ளன என்றும், எனவே இது சரியானதாகத்தான்

1970 மார்ச் 9] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

இருக்குமென ஊகிக்கவேண்டும். இருப்பினும் நாகர்கோவிலில் உள்ள தொழிலாளர் நல அதிகாரி, மதுரையில் உள்ள தொழிலாளர் குறை ஆணையாளர், தொழிலாளர் ஆகியோரது அறிக்கைகளை மிகக் கவனமாகப் பரிசீலித்த பின்னர், இப்போது 1967-68 பூரிப்பு ஊதியம் குறித்து எழுந்த தகராறினை நடுவர் தீர்ப்புக்கு அரசு அனுப்பியுள்ளது.

DR. H. V. HANDE : Sir, initially the management accepted 20 per cent bonus and whether it was done under duress or whether it was voluntarily done by the management is a question which the Hon. Minister has not answered. But I feel that originally it was not done under duress and later on they accepted it under duress. So, in view of the fact that originally they had agreed to the 20 per cent bonus because the Company was making a profit at that time—and later on—we do not know for what reason—suddenly they had stated that they would give only 4 per cent bonus which is the minimum stipulated in the Act, will it be possible for the Government to arrange a tripartite conference consisting of representatives of the management, labour unions and the Government so that to a certain extent the difficulties of the workers can be completely got over. Otherwise the matter will again go to the Labour Court and the High Court. So, will the Government take a helpful attitude towards the workers there?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : உறுப்பினர் அவர்கள் இரண்டு பிரச்சனைகள் இருப்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். 1967-68 க்கு உரிய போனஸ் பற்றிய சிக்கல் பரிசீலனையில் இருந்தது. அதில் 4% தருவது என்று நிர்வாகத்தினர் சொன்னார்கள். 20% வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் தரப்பில் சொல்லப்பட்டது. இடையில் 1968-69-க்கு உரிய வகையில் 20 சதவிகிதம் வேண்டுமென்று நிர்வாகத்தினரிடம் கேட்டார்கள். அதை நிர்வாகம் வழங்கி விட்டது. அது பற்றிய பிரச்சனை இப்போது இல்லை. 1967-68-ம் பற்றிய பழைய பிரச்சனையான இப்போது இருக்கிறது. அதுபற்றி ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் தீவிரமாக இரண்டு தரப்பாரையும் கலந்து பேசி ஒரு முடிவு வராத காரணத்தினால் கடைசியில் அட்ஜுடிகேஷனுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : 1967-68-ல் கம்பெனியின் லாபம் எவ்வளவு? 1968-69-ல் எவ்வளவு ப்ராஃபிட்? ப்ராஃபிட் சரியான வகையில் இருந்திருந்தால் கொடுப்பதில் என்ன ஆட்சேபணை இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : 1967-68-ல் ரூ. 15-75 லட்சம் நஷ்டம் என்று துணக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது ஸ்டாச்சுட் டரி ஆடிட்டர்ஸ் ஆல் தணிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கணக்கை மறுபடியும் மறுபரிசீலனை செய்வதற்காகத் தான் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அங்கு நியாயம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[1970 மார்ச் 9]

(4) அரசினர் தீர்மானங்கள்

(அ) அவையுரிமைக் குழுவிற்கான தேர்தல்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையின் 182-வது விதியின் கீழ் 1970-71-ம் நிதியாண்டுக்குரிய அவையுரிமைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாய் இருக்கும்படி பதினான்கு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் நிச்சயிக்கும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்.” என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(5) அறிவிப்புகள்

(அ) அவையுரிமைக் குழுவிற்கான தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப் படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதி முறைகளின்கீழ், அவையுரிமைக் குழுவிற்கு (கமிட்டி ஆஃப் ப்ரிவி லேஜஸ்) உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு, வேட்பாளர்கள் நியமனத்தாள்களை 13-3-1970 வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுவோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 14-3-1970 சனிக்கிழமை காலை 11 மணிக்கு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். விலகிக் கொள்ளவிரும்பும் வேட்பாளர்கள் 16-3-1970 திங்கட்க்கிழமை மாலை 3 மணிக்குள் விலகிக்கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது, பதினான்கிற்கு மேற்படுமாயின் 23-3-1970 திங்கட்க்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

(4) அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) அவையினர் குழுவிற்கான தேர்தல்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் 221(1) வது விதியின் கீழ் 1970-71-ம் நிதியாண்டுக்குரிய அவையினர் குழுவின் உறுப்பினர்களாய் இருக்கும்படி பதினமூன்று உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் நிச்சயிக்கும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்” என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

1970 மார்ச் 9]

(5) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) அவையினர் குழுவின்கான தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின் கீழ், அவையினர் குழுவின்கு (ஹௌஸ்கமிட்டி) உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு, வேட்பாளர்கள் நியமனத்தாள்களை 13—3—1970 வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுவோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 14—3—1970 சனிக்கிழமை காலை 11 மணிக்கு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். விலகிக்கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 16—3—1970 திங்கட்கிழமை மாலை 3 மணிக்குள் விலகிக்கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை திரைப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது பதினாறுவற்றிற்கு மேற்படுமாயின் 23—3—1970 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

(6) அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா (சட்ட பேரவை மசோதா எண் 4/70).

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா (சட்ட பேரவை மசோதா எண் 4/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று நான் கோருகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாமீது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த மசோதாவை எவ்வளவு நேரத்தில் முடிப்பது?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: பேசி முடிக்கிறவரையில்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னொரு மசோதாவும் இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: 12½ மணி வரையில் இதற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி.

[1970 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மானியக்கோரிக்கைகள் மீது நாம் விளக்கமாக பேச இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு தலைப்பைப் பற்றியும், அப்படி விளக்கமாகப் பேசத்தான் இந்த 'வோட் ஆன் அக்கவுண்ட்' எடுக்கிறோம். ஆகவே அடுத்த மசோதாவை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பார்லிமென்டில் இரண்டு நாட்கள் கூட இருந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எதிர்கட்சித் தலைவர் பேச வேண்டுமென்று நினைத்தால் சரி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்கட்சித் தலைவர் மட்டிலுமா (குறுக்கீடு) சரி, தலைவர்கள் பேசட்டும்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, I wish to offer a few remarks in this connection. I want to say something about the Transport Department in the first instance. The Transport Department has been in a very bad shape since a few years. There is practically no satisfaction in the minds of nearly ten lakhs of persons who are using the transport buses. I do not want to be ironical. I want to place a few facts, so that something is done immediately. Let us take the position of Adyar, Shastrinagar and other places. In the name of rationalisation, certain important buses were skipped and the people there have been put to great difficulties. They do not have buses either in the morning or in the evening. For the whole day, the buses do not come there. Because of the so-called rationalisation, huge chunks in the City had been completely deprived of transport communication by the State Transport Department. At the same time our taxation system has been so wonderful that it is impossible for the private transport to survive also. In this context I want to know from the Hon. Finance Minister what is the fate of persons who are going to use this transport, who do not go by taxi, who do not have a cycle nor have a rickshaw. They have to use this bus only. What is their fate? What is the answer of this Government for this large section of population? I want the Ministry to pay attention to this major problem. Let us take the case of a person who gets into the bus in Wall Tax Road (that is in my constituency). The bus stops are changed frequently, without notification in the dailies or without any announcement. Many passengers come to a particular stop and stand but to their dismay find that it had been changed. They have to rush to the bus stopping at another new stop. Sometimes the name board is absent or it is not changed but the bus stops at another new stop 20 or 30 yards away. A few days before, I wanted to hear the grievances of the people of my constituency. I asked them all to assemble together and let me know what their grievances were. Their main grievance was about transport. They said that if this problem was solved, half of their problems would be solved. We have to solve this problem of travelling public. Let

1970 மார்ச் 9]

[Dr. H. V. Hande]

us take the position of one who has got into the bus, somehow. It is impossible to get sitting accommodation in between; he could get it only in the two termini.

The manner in which transport buses are driven is something very, very tragic and I cannot resist the temptation of bringing it to the attention of the House. The rash manner in which they are driven and the jerks caused are something unthinkable. This important point I want to stress in this House.

The passenger is not allowed to get down where he wants to get down.

If a passenger has no change but gives only a one rupee coin or currency note, the conductor treats him in a contemptuous manner. The letters-to-the-editor column of the Press is replete with complaints of bus passengers. Is not to have change a crime? Finally he is given the change later on, on the way or where he gets down. The altercations or exchange of words and the discourteous manner in which the conductor treats the passenger are well known.

Then there is the breakdown of buses and the passenger is not sure when he will reach his destination. When there is a sudden breakdown of a bus, there is no wireless or other communication system to inform the headquarters and arrange for a relief bus. In any civilised country there must be a wireless system for contacting the headquarters whenever there is a breakdown and for making alternative arrangements for the stranded passengers. Absolutely nobody is bothered about it. I have transported some of the stranded passengers a number of times. Their complaints are heart-breaking. This has been going on and increasing. I do not say that this has cropped up suddenly. Every year this tragedy is going and it has not come to an end.

Then I come to the condition of buses. I do not want to talk in the manner in which some of my Friends talk. My purpose is not to irritate the Government but to bring the defects to their notice. The buses are old-fashioned. Before a bus starts, there is no checking as to whether it is in a proper condition. The buses are old-fashioned, emit a lot of smoke and are in very, very poor shape. They are not putting in new buses. What happened to the number of petitions from the people of Sastrinagar and Indiranagar to the ex-Minister for Transport? I do not know whether they have been passed on to the present Minister for Transport. I do not want to hurt anybody's feelings. People were very much happy when they heard the news that the Transport Minister had changed and they expect the new Minister who has assumed charge of the Transport portfolio to rectify the defects. That is only an evidence of the bitterness and frustration of the travelling public. This is a field in which the Government may get a very bad name. Nearly half the population of the City is using State

[Dr. H. V. Hande]

[1970 மார்ச் 9]

Transport buses. We are not able to face our constituents. What ever be the party in power, it is immaterial. The first question they ask an M.L.A. is : Are you going to take up this question or not ? We do not want you to take up any other subject.

Mr. Deputy Speaker in the Chair.

Before we take up the Transport Demand, immediately appoint a two-man or three-man Commission to examine and report on what exactly is plaguing this State Transport. You want to go on nationalising bus routes. Whatever old buses are there, are retained in the City. New buses are put on long distance routes. Even when the nationalisation of long-distance routes were begun, we warned the Government that they should provide better facilities and amenities on the routes that they had already nationalised before extending nationalisation. When I heard people talking that more routes should be nationalised, I was sorry that such a plea should be made as though we were going to get some revenue to the exchequer. Our imagination is running riot. Wherever we have nationalised, the services are running at a loss. Never mind the loss. Are we atleast giving satisfaction to the passengers ? No. I want this particular point to be pinpointed and highlighted and the Minister's attention spotlighted on this very obnoxious problem. I hope and trust that the Finance Minister in his reply will assuage the hurt feelings of lakhs and lakhs of people in the City of Madras.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று இந்த தற்காலிக நிதி ஒதுக்க மசோதாவின் மீது பேசக் கிடைத்த இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் முக்கியமாக இந்த மன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்டு வந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக திருத்தச் சட்டம்பற்றி சில அவசியமான பிரச்சினைகளை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதாவது, இந்தச் சட்டத்திலே 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று இருப்பதை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாகக் குறைப்பது என்று அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சட்டமேலவையிலே பேசும்பொழுது இந்தச் சட்டமன்றத்தினுடைய கூட்டத் தொடரிலேயே இது பற்றி சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு பேசியிருக்கும் பொழுது, அவ்வாறு நிறைவேற்றப்படுவதாயிருந்தால் இந்த 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்பதை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று குறைப்பது என்பது மட்டுமல்லாமல், இந்த விதிவிலக்குகள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்த விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்தாலொழிப இதனால் பயன் ஏற்படாது என்பதை நான் மிகவும் பலமாக வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். 61 ஆம் வருஷத்திலே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டத்திலே, எடுத்த எடுப்பிலேயே, இது மாதிரி நிறுவனங்கள், மத டிரஸ்ட்டுகள்

1970 மார்ச் 9] [திரு. என். சங்கரய்யா]

சம்பந்தமான நிலங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்றுருக்கிறது. முதலிலே, திருத்தப்படும் அந்தச் சட்டம் அதற்கும் பொருந்தும் என்று திருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதேபோல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விதிவிலக்குகளைப் பார்த்தால் மிகப் பயங்கரமான பட்டியலை அப்பொழுதிருந்தவர்கள் நிறைவேற்றிக்கொண்டார்கள். யாருக்குப் பயனளிக்க வேண்டுமென்பதை அதைப் பார்த்தாலே தெரியும். சாரிடபிள் ஆர். எஜுகேஷன் டிரஸ்ட், அதாவது தர்மம் அல்லது கல்வி என்ற பெயரால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் டிரஸ்ட்டிற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சட்டத்தினுடைய பிடியிலேயிருந்து போய்விட்டன என்று பார்க்க முடியும். அது ஒருவேளை போதாது என்று நினைத்து எந்த டிரஸ்ட்டுக்குமே இந்தச் சட்டம் விதிவிலக்கு அளிக்கிறது என்றிருக்கிறது. ரிலிஜியஸ் டிரஸ்ட் மட்டுமல்ல, தர்ம ஸ்தாபனம் மட்டும் அல்ல, கல்வி நிறுவன டிரஸ்ட் மட்டுமல்ல, எந்த டிரஸ்ட்டுக்கும் இந்தச் சட்டம் விதிவிலக்கு அளிக்கிறது என்றால், எவ்வளவு நிலம் விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யக் கிடைக்கும்?

மலைப்பிரதேசம் என்று சொல்லி, மலைப்பிரதேசம் என்றால் ஏதோ சில பிராந்தியங்களுக்கு என்று நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று தெளிவாக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும் பொழுது, நீலகிரி மாவட்டம் முழுவதற்கும் விதிவிலக்கு, அந்த ஜில்லா பூராவுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல, கொடைக்கானல் தாலுக்கா முழுவதும், சேலம் மாவட்டத்தில் ஏற்காடு உப தாலுக்கா விதிவிலக்கு. அந்தச் சட்டத்தினுடைய இணைப்புகளைப் பார்த்தால், வடார்க்காடு, தென்னார்க்காடு; சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் பல நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்கள் மலைப் பகுதி என்ற பெயரால் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று கொடைக்கானல், நீலகிரி ஏற்காடு சப் தாலுக்கா போன்ற இடங்களில் பத்தாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால் என்ன நிலவுடைமை? என்ன வரம்பு கட்டுவது? என்ன நிலச் சீர்திருத்தம்? வேடிக்கையாக ஆக்கிய முறையைத் தெளிவாகப் பார்க்கமுடியும்.

இன்று விதிவிலக்குகளை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், சின் கோனா; ரப்பர்; தேயிலை; காப்பி இந்தக் தோட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கரும்பு சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்கள் என்று சொல்லப்படும் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு விட்டது. பால் பண்ணை நடத்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, கால்நடைகளை மேய்க்க என்றால் அந்த 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவுக்குப் பதில் 50 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா வைத்துக்கொள்ள அந்தச் சட்டம் அனுமதித்திருக்கிறது என்றால் அதை நாம் சிந்தித்துப்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1970, மார்ச் 9]

பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு அது மட்டுமல்ல. பாக்குத் தோப்புகள் விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாக்குத் தோப்புகள் நிலம் அல்லவா? அன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தை இயற்றியவர்கள் தந்திரமாக பல நில பிரபுக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று பாக்குத் தோப்புகளுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. தோப்புகள் என்று சொல்வதில் பனைமரங்கள் இருப்பதும் கூட தோப்புகள் என்று அதில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தமிழகத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் தோப்புகள் என்ற பெயரால் விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, இந்த சட்டத்திற்குள் கொண்டு வரப்படாமல், இந்த சட்டம் அந்தத் தோப்புகளுக்கு பொருந்தாது என்று முறையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் எவ்வளவு தூரம் நிலப்பிரபுக்கள் தங்களை பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவரும்.

மேற்கொண்டு பழத் தோட்டங்களுக்கும் இந்த விதிவிலக்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முள்ள முளையில் வெட்டினார்கள் மூன்று குளம், அதில் 2 குளம் பாழ், ஒரு குளம் தண்ணீர் இல்லாதது. அதுபோல 1961-ம் ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்கீழ் தமிழ் நாட்டில் ஒரு கோடி 50 லட்சம் ஏக்கரா சாகுபடியாகக் கூடிய நிலம் இருந்தது. —அப்படி 150 லட்சம் ஏக்கரா சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்கள் உள்ள மாநிலத்தில், இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்தது வெறும் 13,000 ஏக்கர் நிலம் தான். இதிலிருந்து சட்டம் எவ்வளவு தூரம் பயன்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகக் கூறமுடியும். இன்றைக்கு 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரை 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராவாகக் குறைக்கக்கூடிய நேரத்தில் நிலப்பிரபுக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராவாகத் குறைத்தபொழுது 13,000 ஏக்கர் கிடைத்திருக்கிறது அரசாங்கத்திற்கு, ஒரு கோடி 50 லட்சம் ஏக்கரா சாகுபடி நிலமாக இருக்கக் கூடிய நேரத்தில். இப்பொழுது 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்றால் என்ன? அரசாங்கத்திற்கு 25,000 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா நிலம் கிடைக்கும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களை எப்படியும் பாதுகாத்துக் கொண்டு விடலாம் என்று திருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். 1½ கோடி ஏக்கரா சாகுபடி நிலத்தில் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்தது வெறும் 13,000 ஏக்கரா தான். இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் என்றால், நிலப்பிரபுக்கள் எவ்வாறு தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரியவருகிறது. ஆகவே தான் விதிவிலக்குகள் அத்தனையும் நீக்கப்பட வேண்டும். மத்திய அரசு மாநில அரசு ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் இவைகளுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற ஒரு விதிவிலக்குப் போக, இந்த மூன்று ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற விதிவிலக்கு தவிர, பாக்கி விதிவிலக்குகள் அத்தனையையும் ரத்து செய்துவிடவேண்டும்.

1970 மார்ச் 9]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

அதோடு கூட 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வாகக் குறைத்திருப்பது குடும்பம் என்ற அடிப்படையில்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, நபர் என்ற அடிப்படையில் இருக்கக் கூடாது. குடும்பத்தின் அடிப்படையில் உச்ச வரம்பை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாகக் குறைத்தால்தான் ஏதாவது ஸர்பலஸ் நிலம், உபரி நிலம், உழக்கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்ய முடியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்பொழுது அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் மாநில அரசின் கணக்குப்படி பப்ளிக் டிராஸ்டிகள் என்று சொல்லப் படுபவை 20,000 இருக்கின்றன என்று கூறினர். இந்த 20,000 டிராஸ்டிகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் இந்தச் சட்டத்திற்குள் கொண்டு வராவிட்டால், இந்தச் சட்டமானது உச்ச வரம்பு சட்டமாக அமையாது, மிச்ச வரம்பு சட்டமாகத்தான் இருக்கக்கூடும். அதை உச்ச வரம்பு சட்டம் என்று சொல்ல முடியாது என்பது தெளிவாகிறது. ஆகவேதான் இன்றைக்கு விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்வதோடு குடும்பத்துக்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற அடிப்படையில் குறைத்தால்தான் இந்தச் சட்டம் பயன் அளிப்பதாக இருக்கும்.

நான் இன்னொரு விஷயத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை நிர்ணயித்திருப்பது நிலத்தின் மீது கிடைக்கும் வருமானத்தின் பேரில் அல்ல. அதற்குப் பதிலாக நிலத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டு வருகிற நிலவரியின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நில வரி அடிப்படையில் கணக்கிட்டால், சாதாரணமாக 2 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் என்பது ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று கணக்கிடுவதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றால் நஞ்சையாக இருந்தால் 60 ஏக்கர் நிலம்வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில், புஞ்சையாக இருந்தால், $2\frac{1}{2}$ ஏக்கரிலிருந்து ஆரம்பித்து 4 ஏக்கர் வரை ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று கணக்கிடலாம் வரி அடிப்படையில் கணக்கிடும்பொழுது. குறைந்தபட்சம் $2\frac{1}{2}$ ஏக்கர் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக கணக்கிடப்படும், அதிகப் பட்சமாக 4 ஏக்கர் வரை கூட போகலாம் புஞ்சை நிலமாக இருந்தால், அப்படிப் பார்க்கும் பொழுது 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்றால் 120 ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம். 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்றால் 60 ஏக்கர் வரையில் வைத்துக் கொள்ளலாம். எவ்வளவு வருஷங்களுக்கு முன்போ புஞ்சை நிலம் என்று எழுதப்பட்ட தோட்டங்கள். அதற்கு போடப்படும் வரியின் அடிப்படையில் நிர்ணயித்தால், ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பது 4 ஏக்கர் அளவுக்கு வந்துவிடுகிறது. இந்த முறையில் நிர்ணயிக்கப் பட்டால் எப்படி உபரி நிலம் கிடைக்கும்? உபரி நிலம் அதிகமாகக் கிடைப்பதற்கு வழியே இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. இப்பொழுது அரசாங்கம் புஞ்சை நிலத்தின் மீது விதிக்கப் பட்டுள்ள வரியையும் எடுத்துவிட்டது. ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1970 மார்ச் 9]

கணக்கிடுவதற்கு புஞ்சை வரி எடுப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால், எந்த வரியின் அடிப்படையில் கணக்கிடுவது? அதற்கான ஆதாரம் இன்றைக்கு இல்லை. ஆகவே, நிலங்களை பாகுபாடு செய்வது என்பது வருமானத்தின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் . . .

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : இன்றைக்கு புஞ்சையின் மீது விதிக்கப்பட்ட வரியை எடுத்துவிட்ட காரணத்தினால் வரி இல்லாமலே போய்விட்டவில்லை. புஞ்சைக்கு தரத்தீர்வை என்று ஒன்று இருக்கிறது. அடங்கலில் பெர்மனெண்டாக குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. வரி நீக்கப்பட்டுவிட்டாலும், தரத் தீர்வை நீக்கப்பட வில்லை என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஞாபகப் படுத்துகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. நான் குறிப்பிட்ட அம்சம் என்னவென்றால், அவ்வாறு வரி இருந்தாலும் கூட, புஞ்சை நிலங்களுக்குப் போடப்பட்ட குறைவான வரியின் அடிப்படையில் கணக்கிட்டால் 4 ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் ஒரு ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்ற அளவுக்கு கணக்கிடப் படக்கூடும் என்பது தான். அதன் காரணமாக ஏராளமான புஞ்சைத் கோட்டங்கள் இந்த சட்டத்திற்குள் வராமலேயே பாதுகாக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. இன்றைக்கு நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் நம்முடைய மாநிலத்தில் கிடைத்திருக்கக் கூடிய நிலம் வெறும் 13,000 ஏக்கர் தான் என்பதை விளக்குவதற்காகத் தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். ஆகவே, தான் குடும்பத்தின் அடிப்படையில் தான் உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும், நிலத்தின் மீது வாக்கூடிய வருமானத்தின் அடிப்படையில் தான் ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்பது நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் ரூ. 5,000 நிகர வருமானம் வரையிலும் வருமான வரியிலிருந்து விலக்களித்திருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ. 5,000 நிகர வருமானம் விவசாய வருமானம் பெறக்கூடிய அளவுக்கு, நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு இருக்கக் கூடிய வகையில் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்தால், சட்டத்தை அதற்குத் தகுந்தமாடிரி மாற்றி அமைத்தால், ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்பது வருமான அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டால், பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் உபரிமாகக் கிடைக்கக்கூடும். இடத்திற்கு இடம் வருமானத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரே அளவு கோலாக இருக்கவேண்டுமென்றால் வருமான அடிப்படையில் ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் கணக்கிடப்படவேண்டும்.

இன்றைக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மற்றொன்றும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நெல்லை, கோவை முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று பத்திரப் பதிவுத் துறை ஸ்டாம்பு வாங்க

1970 மார்ச் 9]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு ரூபாய் விலையுள்ள ஸ்டாம்பை இப் பொழுது ரூ. 20 விலை கொடுத்து வாங்கி, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற தேதி, அதாவது 26--2--1970-க்கு முன்னால் பதிவு செய்வதற்காக பல ஆயிரக் கணக்கான நிலப் பிரபுக்கள் இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எங்களுக்குத் தகவல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. தயவு செய்து அரசாங்கம் இதை விசாரணை செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஸ்டாம்பு வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மேலும் செலவு செய்து ஏமாந்துவிடு வார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஸ்டாம்பு வாங்கிப் பத்திரம் எழுதினால் மட்டும் போதாது. அதற்கு முன்பே ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருந்தால் தான் அவர்கள் அரசாங்கத்தை ஏமாற்ற முடியும். ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படாமல் இருந்தால் அரசாங்கத்தை ஏமாற்ற முடியாது. ஆகவே, உறுப்பினர் எந்த விதத்திலும் கவலைப் படத் தேவையில்லை. அவர்களுடைய பேச்சில் ஸ்டாம்பு வாங்கு வது அதிகமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நாங்களும் கேள்விப் படுகிறோம். ஸ்டாம்பு வாங்கி, அதில் அவர்களுடைய பணத்தை வினா விரயம் ஆக்கத் தேவையில்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா : முதல் அமைச்சர் அவர்களின் குறுக் கீட்டுக்கு நன்றி. இந்த நாட்டில் பயனுள்ள முறையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய மிக முக்கியமான அறிவுரைகளை பத்திரப் பதிவுத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்குச் சொல்ல வேண்டும். பிழை மிரான்சாக்ஷன் அமலம், பிழை மாற்றங்கள் அமலம் தப்பித்துக் கொண்டு, தங்கள் நிலத்திற்கு நிலப்பிரபுக்கள் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்வதை தடுக்க தக்க பாதுகாப்புகள் செய்யவேண்டும்.

இன்றைக்கு அரசாங்கத்திற்கு நாங்கள் வற்புறுத்திக் கூறுகிற யோசனை என்னவென்றால், இந்தப் பக்கத்திலுள்ள எதிர்க்கட்சிகள், ஜனநாயக இடதுசாரிக்கட்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்து வற்புறுத்திக் கூறும் யோசனை என்னவென்றால், இதை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை 15-ஆகக் குறைக்கும்பொழுது, அது நபர் அடிப்படையில் இல்லாமல், குடும்பத்தின் அடிப்படையில் குறைக்கப்பட வேண்டும் வரமான அடிப்படையில் தான் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் கீர்வாடீக்கப்படவேண்டும், விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை செலெக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியமே இல்லை. எதிர்க் கட்சிக் தலைவர் அவர்கள் கூட இதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். விதிவிலக்கு சம்பந்தமாக விவாதிக்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லை.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1970 மார்ச் 9]

விதிவிலக்கை ரத்து செய்வதா, இல்லையா என்பது ஒரு பாலினி குவெஸ்சின், கொள்கைப் பிரச்சனை தான். அதிலே விசாரிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. உதாரணமாக, டிராஸ்டிகள், பழத்தோட்டங்கள் இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதா, இல்லையா என்பது கொள்கை அளவில் தீர்மானிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றுதான். நாம் விசாரணை செய்வதிலே புதியதாக உண்மை ஒன்றும் கிடைக்கப்போவதில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் கொண்டு வரக்கூடிய சட்டம் தமிழகத்தில் உழக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு பலன் அளிக்கவேண்டுமென்றால், ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை 30-லிருந்து 15-ஆகக் குறைக்கும் சட்டத்தை குடும்ப அடிப்படையில் கணக்கிடுவது, வருமான அடிப்படையில் நிர்ணயிப்பது, விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்வது என்ற இந்த அம்சங்களைக் கொண்டு, உடனே நிறைவேற்ற வேண்டும். பாக்கி குத்தகை விவசாயிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் மற்ற பிரச்சனைகளை மாநில அரசின் பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய விரிவான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வரலாம். இப்பொழுது 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று உச்சவரம்பு இருப்பதை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைக்கும் சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். மேற்கொண்டு நிலப் பிரபுக்களுக்கு எந்த விதமான அவகாசமும் கொடுக்கக்கூடாது. குறிப்பிட்ட 2, 3 அம்சங்களைச் சேர்த்து இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டிய தேவையில்லை. பாக்கி இருக்கக் கூடிய பண்ணையார்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், குத்தகைதாரர்கள் சம்பந்தமான பிரச்சினைகள், திட்டக் கமிஷனால் வலியுறுத்தப்பட்ட முக்கால் பங்கு போன்ற அம்சங்களையெல்லாம் விரிவான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் கொண்டு வரலாம். இந்த உச்ச வரம்பைக் குறைக்கும் சட்டத்திற்கு எந்த விதமான பொறுக்குக் கமிட்டியும் தேவையில்லை. இதை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவின் கீழே நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கருத்துக்கள் என்றால், கடைசியாக, நிதி ஒதுக்கக் கூடிய மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கும் தொகையை சர்க்காரிடம் கொடுக்கிறோம். அடுத்து வரும் அண்டில் மக்களுக்கு அவை சேரவேண்டும் என்ற வகையில் சர்க்கார் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டும் என்று அனுமதி கொடுக்கிறோம். இதற்கு மன்னால், விவரமாக சில கருத்துக்களைச் சொல்லுது ஆதரவாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

எனக்கு மன்னால் பேசிய மதிப்புக்குரிய திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதிலே இடையே ஏதோ காங்கிரஸ் கீட்டி எமாற்றினிட்டார்கள்,

1970 மார்ச் 9]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எல்லோருக்கும் அறிவித்து விட்டார்கள், எல்லோருக்கும் அறிவித்துவிட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள், அவர்கள் பிரித்துக் கொண்டு விட்டார்கள் என்றெல்லாம் குற்றச்சாட்டுகளை சாட்டினார்கள். முதன்முதலாக நிலச் சீர்திருத்தம் செய்து உச்சவரம்பு கொண்டு வரவேண்டும் என்று செய்வது சுலபம் இல்லை. சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு காங்கிரஸ் கட்சி எத்தனையோ சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். சீர்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முதலாவதாக, சுதேச சமஸ்தானங்களை எல்லாம் ஒன்றாக இணைத்தார்கள். அடுத்து, ஜமீந்தாரிகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்து, அதற்காக காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஜமீன்களை ஒழிக்கும் சட்டத்தை நிறைவேற்றினார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக, மிட்டாதார்கள், இளம் பூமிகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்று, அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டோம். அதற்கும் பின்னால், நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தீர்மானித்து, உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம்.

எந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரும்போதும், எந்த மாறுதல் கொண்டு வரும்போதும், கட்சியைக் கலந்து, ஆலோசித்துக் கொண்டுதான் செய்ய வேண்டும். திடீரென்று இந்த விஷயத்தில் இந்தப் பிரச்சினையில் கொண்டு வந்துவிட்ட முடியாது. ஆகவே தான் பல தீர்மானங்களைப் போட்டு, கடைசியாக ஒரு சட்டமாகக் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருந்தது. அப்படி 1961 ஏப்ரல் 5-ம் தேதி நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். அதிலே இப்பொழுது என்ன சொல்லுகிறார்கள்? பிரித்து வைத்து விட்டார்கள், பிரித்துக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். 'Avoidance of tax is excusable but evasion of tax is not excusable.' ஒரு சட்டட்டத்தை மீறுவது என்றால், வரியே கொடுக்காமல் இருப்பது தேவலை. ஆனால், ஏமாற்றிக் கொண்டு இருப்பது தவறு. இந்துக் குடும்பங்களில், பல்வேறு குடும்பங்களில் தலைமுறை தலைமுறையாக பிரிக்காமலே இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும், வயிற்றில் ஒரு பிள்ளை இருந்தாலும், அதற்கும் பங்கு உண்டு என்பது சால்திரம். ஒருவன் மேஜரான பின்பு தந்தையைக் கேட்கவேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில், பிரித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். அதிலும் ஒரு சிலர் ஏமாற்றியிருக்கலாம். எத்தனையோ பேர்கள் சட்டத்தை மீறுகிறார்கள். சட்டம் இருக்கிறது. கொலைகூடச் செய்கிறார்கள். கொலையையும் செய்துவிட்டு கோர்ட்டிலே தப்பித்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே, இன்னஸண்ட் பேர்ஸன், தவறு செய்யாதன், தண்டனை அடைவதும்; தவறு செய்தவன் தப்பித்துக் கொள்வதும் இருக்கிறது.

சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், செய்ததெல்லாம் நியாயம் என்று ஆகிவிடுமா? இப்பொழுது அதெல்லாம் நியாயம் என்று நான் வாதாட வரவில்லை. அதனாலும் எத்தனையோ நன்மைகள் ஏற்பட்ட

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 9]

டிருக்கின்றன. எஜுக்கேஷன் ட்ரஸ்டிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கோவில்களுக்கு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குச் சொல்வதற்கு, சாககார பார்த்து, சில குடும்பங்களிலே, ஆயரககணக கான ஏக்கர்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கணம் பிடித் தால், அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கட்டும். 1960-க்கு முன்னால் பட்டா யார் மேல இருந்தது, இப்பொழுது யார் யார் மேல இருக் கிறது; குடும்பத்தைச் சேராதவர் யாருக்காவது எழுதி வைத் திருந்தால், அதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். சாககாருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. பிரித்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்று சொல்ல வேண்டாம். அவற்றை எடுத்துப் பரிசீலனை செய்ய, நிச் சயமாக யார் மீது மாற்றியிருக்கிறார்கள், சொந்தக்காரர்கள் மேலா அல்லது மற்றவர்கள் மீது என்று பார்த்து தவறுகள் இருந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கலாம். 1960-க்கு முன்னால் ஒவ் வொருவருக்கும் பட்டா இருந்தது. அவற்றை எடுத்து, அதி லிருந்து எப்படி எப்படி ட்ரான்சாக்ஷன்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று பார்க்கலாம். எத்தனை குடும்பங்கள் இருக்கும்? ஒரு 500 அல்லது 1,000 குடும்பங்கள் இருக்கலாம். லாண்ட் போர்டு என்று உத்தியோகஸ்தரை நியமித்தோம். டிஸ்ப்யூட்டுக்கு வந்தால்தான் என்பதை விட்டு விட்டு, பாராளுமன்றத்தில் 34 குடும்பங்கள் இந்தியா தேசத்தில் அத்தனை தொழில் நிறுவனங்களையும் வைத்தி ருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தது. விசாரனை செய்ய, அதற் கென்று ஒரு கமிஷனைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பிரதம மந்திரி நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்று தெரியாது. அப்படி 'ப்ரோப்' நடப்பதுபோல், சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு கமிஷனைப் போட்டு எங்கள் மீது குற்றம் சொல்வதை, காங்கிரஸ் சொல்லிப் பிரித்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்று சொல்வதை, நிறுத்திவிடலாம். எங்கள் குடும்பத்தையே எடுத்துக் கொள்ளுங் கள், நீதி விசாரனை நடத்துவதானால் தயார். எங்கள் பாட்டனார், தகப்பனார் பேரில் பட்டா இருந்தது, என்ன ஏது என்று பார்த்துச் சொன்னால்கூட பாதகமில்லை. சட்டத்தை மீறி நடந்தார்கள் என்றால், சட்டசபையில் அவமானப்படவேண்டிய நிலை இருக்கும். அதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்தக் காரியத் தைச் செய்ய வேண்டும். அதை முதலமைச்சர் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

'வேக்' ஆகச் சொல்லுகிறார்கள், 'வேக்' ஆகச் சொல்லு கிறார்கள் என்கிறதை விட்டுவிட்டு, ஏமாற்றிப் போட்டார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டை விட்டு, 1960-லிருந்து, இதற்கு முன்னால் பத்து வருஷத்திற்கு முன்னால் நிலைமைகள், பட்டா எப்படி எப்படி இருந்தன என்பதைப் பரிசீலிக்க ஒரு கமிஷனைப் போட்டு விசாரிக்க வேண்டும். என்ன, அதிகமாக இருந்தால், தஞ்சையில் இருக்கும், கோவையில் சில குடும்பங்கள் இருக்கலாம். நிலைமை கள் புரிந்துவிடும்.

1970 மார்ச் 9]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை, உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, எதிர்க் கட்சியிலே, 1957-62-ல் 15 அங்கத் தினர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள். அதற்குத் தலைவராக மதிப்பிற்குரிய, என் அருமை நண்பர், மறைந்த அண்ணாதுரை தலைவராக இருந்தார்கள். சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, திருத்தம் கொடுத்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மூப்பது என்று சொல்லுகிறீர்களே, 15 என்று ஆக்க வேண்டும் என்று, குறைக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டுவந்ததாக ஞாபகம். அப்பொழுது இருந்த சூழ்நிலையில் 30 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று கொண்டு வந்தோம், பின்னால் போகப்போகப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னதாக ஞாபகம். அவர்கள் அப்பொழுது சொன்ன நிலைகளையெல்லாம் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்து, 15 ஏக்கருக்கு குறைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். வரவேற்கிறேன், கட்சியின் சார்பில். இந்த ஒன்றையாவது காப்பாற்றினார்களே, எதை எதையோ சொல்லிவிட்டு. இதற்கு இடையிலே புகுந்த கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர்கள், காங்கிரஸ் அப்படி, நீங்கள் இப்படி என்று தட்டிவிடப்பார்க்கிறார்கள். மக்களும், சர்க்காரும் ஏமாறவேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன் . . .

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் காங்கிரஸ் என்கிற பேச்சையே கூட எடுக்கவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சொல்வதையெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்று சொல்லவில்லையா, அது யாரைக் குறிக்கும்? செலக்ட் கமிட்டி வேண்டும் என்று கேட்டேன், சர்க்கார் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம், மறுக்கலாம். ஆராய வேண்டிய நிலையில் வந்தால், செலக்ட் கமிட்டி வேண்டும். இல்லையென்றால், ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்பொழுது 15 ஏக்கருக்குக் குறைத்திருக்கிறார்கள். எந்த முறையில் பில் வருமோ, தெரியாது. பொறுக்குக் கமிட்டி வேண்டும் என்பதும், வேண்டாம் என்பதும் பில்லைப் பொருத்தது.

இதற்கு முன்னாலே நடந்த ஒரு சம்பவத்தைப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் மூலமாக இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைச் சொல்வதினாலே கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர்களுக்குக் கோபம்கூட வரலாம். இருந்தாலும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1952-ம் வருஷத்திலே திரு. ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்திலே தஞ்சை ஜில்லாவிலே புயல் வீசியது. அந்தப் புயலால் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டு, குடிசைகள் எல்லாம் போய்விட்டன. சட்டமன்றத்தில் நிவாரணம் பற்றிப் பேசப்பட்டபோது ஒவ்வொரு குடிசைக்கும் 50 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று தீர்மானம் போட்டோம். அப்போது சட்டசபையில் ஆந்திராவையும் சேர்த்து 62 கம்யூனிஸ்ட்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 9]

உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். தஞ்சையிலிருந்து 9 அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருந்தார்கள். 50 ரூபாய் தீர்மானம் இங்கிருந்து அங்கே போய்ச் சேருவதற்குள்ளாக, அந்தக் கம்யூனிஸ்ட்டிகள் 'எங்களுக்கு ஒட்டுப் போட்டதாலேதான், எங்களுடைய கட்சியின் செல்வாக்கினாலேதான் நாங்கள் 50 ரூபாய் வாங்கிக் கொடுத்தோம்' என்று பொதுமக்களிடையே பிரசாரம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். பின்னர் நாங்கள் போய், 'இந்தப் பணம் எந்தக் கட்சியின் சார்பாகவும் வரவில்லை, சர்க்கார் கொடுத்த பணம்' என்று நாங்களும் பிரசாரம் செய்தோம். பொதுமக்கள் 1962-ம் வருஷத்திலே அவர்களுக்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே சரியான பதில் கொடுத்தார்கள். எல்லோரும் தோற்றார்கள். அந்த 9 பேரும் தோற்றார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 'பொதுமக்கள் சரியான பதில் கொடுத்தார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. இவர்கள் கொண்டுவந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம்தான் மோசடியான சட்டம்

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: என்ன மோசடி? நீங்கள் இங்கு மட்டுமா இதைச் செய்கிறீர்கள் அகில உலகத்திலேயும் பண்ணுகிறீர்கள். (திரு. என். சங்கரய்யா, மீண்டும் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா: அகில உலகத்திலேயே இதைச் செய்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசுவதற்கு அவருக்கு உரிமையில்லை. அவருடைய கட்சியைப்பற்றிச் சொன்னால் அவர் சுமமா இருப்பாரா

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் எழுந்து நிற்கும்போது நீங்கள் பேசிக்கொண்டேயிருந்தால் என்ன ஆவது? எந்த ரூலின் கீழ் நீங்கள் இப்பொழுது பேசுகிறீர்கள்?

திரு. என். சங்கரய்யா. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உலக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப்பற்றி அவமரியாதையாகப் பேசலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எந்த ரூலின் கீழ் இப்பொழுது எழுந்து பேசுகிறீர்கள்? உறுப்பினர்கள் இந்த மன்ற விதிமுறைகளை ஒழுங்காகப் பின்பற்ற வேண்டும். நீங்கள் எழுந்து பாயிண்ட் ஆஃப் எக்ஸ்பிளனேஷன் என்றே, பாயிண்ட் ஆஃப் க்ளாரிபிகேஷன் என்றே சொல்லியிருந்தால், நான் உங்களுக்கு அனுமதி கொடுத்திருப்பேன். நீங்கள் முதலில் அனுமதி கேட்டு, அவைத் தலைவர் அனுமதி கொடுத்த பிறகுதான் பேச வேண்டும். அவைத் தலைவரின் அனுமதி இல்லாமலேயே, அவைத் தலைவர் அனுமதி தருவதற்கு முன்னாலேயே, நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். இந்த விவாதத்தை 12½ மணிக்குள் முடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. உங்கள்

[1970 மார்ச் 9]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

கட்சியைப்பற்றிச் சொன்னால், உங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் பார்த்துக் கொள்வதற்கு. அவர் அவைத் தலைவரின் அனுமதியுடன் சொல்லலாம். ஆகவே, உறுப்பினர்கள் அடிக்கடி குறுக்கீடு செய்யவேண்டாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தலைவர் அவர்களே, எந்தக் கட்சியையும் அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்பது என் நோக்கமல்ல. உலகத்திலே கம்யூனிஸ்ட்கள்தான் இப்படிப் பிரசாரம் செய்வதில் சிறந்தவர்கள். சிறந்தவர்கள் என்றுதானே சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுக்கிறேன். சரி, இந்த விஷயத்தை இத்துடன் விட்டுவிடுகிறேன். சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியானது முன்பு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததினால்தான் பெரிய பெரிய முதலாளிகளுக்கு நிலம் போய்ச் சேருவது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1952-ம் வருஷத்தில் நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திராவிட்டால் இன்றையதினம் பெரிய பெரிய நிலப் பிரபுக்களைத்தான் பார்க்க முடியும்; சாதாரண, நடுத்தர விவசாயிகளைப் பார்த்திருக்க முடியாது. முன்பு கொண்டுவந்த சட்டத்திலே சில தவறுகள் இருந்திருக்கலாம். பொறுக்குக் கமிட்டியிலே நான் அங்கத்தினராக இருந்த நேரத்திலே கரும்புக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று சொன்னேன். மேலும் மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக் கூடாது என்பதைப்பற்றி வாதாடியிருக்கிறேன். எதெதற்கு விதி விலக்கு இருக்க வேண்டும், எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் கடமை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. நில உச்சவரம்பு 30 ஏக்கர், 40 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் என்று சொன்ன நேரத்திலே தமிழ்நாட்டிலே 30 ஏக்கர் உச்சவரம்பு என்று சொன்னோம். இப்படிச் செய்வதால், பொருளாதார அடிப்படையில் லாபகரமான முறையில் விவசாயம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று சொன்னோம். விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்பதற்காக பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. காங்கிரஸ்காரர்களை எல்லோரும் பிற்போக்குவாதிகள் என்று சொல்கிறார்கள். முற்போக்கு, முற்போக்கு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள், திடீரென்று முற்போக்கு என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட முற்போக்கு சக்திகளுக்கு நாங்கள் இடைஞ்சலாக இருக்க மாட்டோம். யார் உழைக்கின்றார்களோ அவர்களிடத்திலே நிலம் இருக்கவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக பூரணமாக வரவேற்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் போட்டிருக்கும் வரிகள் விவசாயிகளுக்கு நன்மையைத் தராது. 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இருந்ததை 15 ஏக்கர் என்று குறைத்துவிட்டார்கள்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 9]

மேலும், மத்திய சர்க்கார் வெல்த் டாக்ஸ் என்று விவசாயிகள் நிலத்திற்குப் போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகள் நிலத்திற்கு இந்த வரியை போடமாட்டோம் என்று இந்த அரசு உறுதியான நிலையில் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து விட வேண்டும். வெல்த் டாக்ஸ் என்பதை பட்டணத்திலே, பெரிய நகரங்களிலே, பெரிய பங்களாக்களிலே இருக்கும் பெரிய முதலாளிகளுக்குப் போட்டும். விவசாயிகளுக்குப் போடக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் இதற்கு வழி செய்யவேண்டும். விவசாய நிலத்திற்குப் போட்டிருக்கும் வெல்த் டாக்ஸ் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொன்னால் விவசாயிகள் இந்த அரசை ஆதரிப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் பேரில் வரி, விவசாயச் சாமான்களுக்கு வரி, விவசாயி உபயோகப்படுத்தும் மின்சாரத்திற்கு கட்டண உயர்வு முதலியவை இருக்கின்றன. மின்சாரக் கட்டணம் $8\frac{1}{4}$ பைசாவாக இருந்ததை 10 பைசாவாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது விவசாயிகளுக்கு மிகப் பளுவான சுமை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படி கட்டணத்தை உயர்த்தும் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு உண்மையில் நன்மை செய்யும் சர்க்காரா? விவசாயிகளை அதரிக்கும் சர்க்காரா? என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி உயர்வின் மூலமாகக் கிடைப்பது ஒரு கோடி ரூபாய், ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் இருக்கலாம். ஆனால் சென்னை நகரத்திலும், கோயம்புத்தூரிலும் படியரிசித் திட்டத்தின் பெயரால் உண்பவர்களுக்கு 20 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் சப்ளிடி கொடுத்திருக்கிறது இந்த சர்க்கார். உண்பவர்களுக்கு சப்ளிடி கொடுக்கும்போது உணவுப் பொருளை உண்டாக்குபவர்களுக்கு ஏன் சப்ளிடி கொடுக்கக்கூடாது? இது எந்த வகையில் நியாயம் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, எவ்வகையில் பார்த்தாலும் மின்சாரக் கட்டண உயர்வு சரியல்ல, அந்தக் கட்டண உயர்வை அமல்படுத்தக்கூடாது என்று ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மில்லுக்குண்டான மின்சாரக் கட்டணத்தை 40 சதவீதத்திலிருந்து 30 சதவீதமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள்; விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படுத்திய மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாநில சர்க்கார் கெட்டிக்காரத்தனமாக சாமர்த்தியமாக ரேஷனை எடுத்து விட்டோம் என்கிற நிலையிலே எடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் 200 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு ரேஷன் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். மேலும் சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மென்டை எடுக்கதினாலே சர்க்காருக்கு லாபம் வருகிறது. ரேஷனை எடுத்த தினாலே லாபம் வருகிறது. இப்படியிருந்தபோதிலும் ரீதியை அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

1970 மார்ச் 9] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வேலைவாய்ப்புகள் பெருக திட்டங்களைப் போடுகிறோம் என்றால் அந்தத் திட்டங்களின் மூலம் மக்கள் நன்மை அடைந்து அவர்கள் சுபிட்சமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் வரி வசூல் செய்வது நன்றாக இருக்கும். அப்படிப் பார்த்தா இன்றையதினம் வரி விதிக்கப்படுகிறதா? மத்திய சர்க்காரானு லும் சரி, மாநில சர்க்காரானு லும் சரி வரி போடுவதையே பாஷன் ஆகக் கொண்டுவிட்டார்கள். “நாங்கள் புது வரி எங்கே போட் டோம்? நீங்கள் போட்ட வரிகளைத்தானே கொஞ்சம் உயர்த்தி னோம்” என்றால் இது சரியான வாதமா?

பஸ்களுக்கு ஒரு சீட்டுக்கு 10 ரூபாய் என்று உயர்த்திவிட்டீர் கள். சீட்டுக்கு என்று போட்டிருப்பதால் இதை பஸ் முதலாளிகள் தான் கொடுப்பார்கள், பிரயாணிகளைப் பாதிக்காது என்கிறார்கள். இது சரியான வாதமா? நான் பஸ் முதலாளிகளுக்காக வாதாடு பவன் இல்லை. நான் பஸ் முதலாளியும் இல்லை. இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? டயர்கள் விலை எல்லாம் ஏறியிருக்கிறது. எண் ணைய விலை ஏறியிருக்கிறது. ஸ்பேர் பார்ட்களுக்கு எல்லாம் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரி நிலைமையில் சீட்டுக்கு 10 ரூபாய் நீங்கள் உயர்த்தி விட்டீர்கள் என்றால் பஸ் முதலாளிகள் கட்டணத்தை உயர்த்தாது என்ன செய்வார்கள்? உயர்த்தக் கூடாது என்றால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள். (மாண்பு மிகு திரு. மு. கருணாநிதி: 3 பைசாவுக்கு மேல் உயர்த்த முடியாது) அதுவேதான் மாக்கிமம் போய்விட்டதே.

சென்னை நகர டிரான்ஸ்போர்ட்டை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நிலைமை என்ன? இப்போது கட் சர்வீஸ் தான். புதிய புதிய நக ரங்களில் குடியேறியிருப்பவர்கள் நிலைமை என்ன? நான் ஒரு நண்பர் வீட்டிற்கு சாஸ்திரி நகர் போய் இருந்தேன். திடீரென்று போனால் ஒரு மணிக்குள் பஸ் கிடைக்கும் என்றார்கள். நான் பஸ் ஸ்டாப்புக்கு வந்து மவுண்ட்ரோடு வந்துசேர 3 மணி ஆயிற்று. இதுதானா நாம் நகரில் இருப்பவர்களுக்கு அனுசூலம் செய்வது? ஒரு பஸ்ஸைப் பிடிக்கவே 3 மணி என்றால் மூன்று நான்கு பஸ்களைப் பிடித்து வருவதற்கு என்ன ஆகும்? இது கட் சர்வீஸ். நகரங்களில் ஓடுகிற பஸ்களுக்கு நெக பது வரி கிடையாது. மொபசில் பஸ்களுக்குப் போட உத்தேசித்திருக்கிறோம் என்கிறார் கள். இப்போதே பாதிநேரம் பஸ்கள் காணியாகப் போகின்றன.

இன்னும் நிர்வாகத் திறமைபற்றி எடுத்துக் கொள்வோம். சேர்ந் காற்போல ஒரு அதிகாரி ஒரு இலாக்காவில் ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் இருக்கவிடவில்லை. நாம் விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். உற்பத்தியைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். 1966-லே என்று நினைக்கிறேன். ஜ.ஆர். 8 மணிலா ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்டில் பரி சோதனையில் இருந்தது. நான் போய் இருந்தேன். 1966 செப்டம்பர். அப்புறம் நடைமுறைக்கு வந்தது. நாங்கள் இருந் தாலும் அதை லட்சக்கணக்கான ஏக்கராவில் பயிரிட்டிருப்போம்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 9]

நீங்கள் பயிரிடுகிறீர்கள். பாராட்டுகிறேன். அந்த இலாக்கா டைரெக்டரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். மூன்று ஆண்டுக்குள் மூன்று பேர்கள் வந்துவிட்டார்கள். பத்து மாதம், பதினொரு மாதத்திற்கு ஒரு டிரான்ஸ்பர். ஒவ்வொரு நாளும் பேப்பர்களில் அபிஷியல் போஸ்டிங்கை எடுத்துக்கொண்டால் இப்படி அவரை இங்கே மாற்றுவது, இவரை அங்கே மாற்றுவது என்று மாற்றுதல் கள்தான் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. நிர்வாகம் எப்படிச் சிறமையுடன் செயல்பட முடியும்?

ஒரு அதிகாரியை ஓரிடத்தில் போட்டால் மூன்று ஆண்டுகள் இருக்க வேண்டும் என்பது எத்தகாத? முதல் வருடம் அந்த இடத் திற்குரிய வேலைகளில் பழகினால் பின்னர் செம்மையாக செயல்பட முடியும். மூன்று ஆண்டுகளுக்குமேல் இருப்பதனால் தவறு ஏற்படக் கூடாது என்று மாற்றல். ஆனால் இப்போது அப்படியா இருக்கிறது? இப்படி மாற்றம் செய்வதற்குக் காரணம் அரசியல் குறுக்கீடு இல்லாது வேறு என்ன?

மத்தியில் ஒரு அமைச்சர் பட்ஜெட்டைப் படிப்பதற்குள் 'எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது இந்த வரிகளைப் பற்றி, நான் நேற்று தான் வந்தேன்' என்று படிக்காது விடுகிறார்கள் என்றால் எப்படி இருக்கிறது? அதிகாரிகளை அதுபோல மாற்றிக்கொண்டே இருந்தால் எந்த அதிகாரியிடத்தில் பொறுப்பாக எந்த விஷயத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள முடியும்? (மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆகித்தனார் : அவர் எந்த நாட்டு அமைச்சர்?) இந்த நாட்டு அமைச்சர்தான். உங்களைப்பற்றிச் சொல்கிறேனே என்று நினைத்தீர்களா? உங்களைப் பற்றிப் பேசத் தனி அத்தியாயம் இருக்கிறது. வருகிறேன்.

நிர்வாகம் எப்படிச் செம்மையாக நடக்கும்? 1905 அரிசி மூட்டைகளைக் காணோம். நாங்கள் கேஸ் பிடித்திருக்கிறோம், வழக்கு இருக்கிறது—இதுவா அதற்குப் பதில்? யார் எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள்? அரிசி மூட்டைகள் பிடிப்பட்டனவா? ஏற்றிக்கொண்டு போன லாரிகளைப் பற்றித் தெரியுமா? ஒன்றும் கிடையாது. இது போல எத்தனை மூட்டைகள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றனவோ? இது நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டா? சொன்னால் இதுபோல முன்பு நடக்கவில்லையா என்கிறார் அமைச்சர். முன்னால் திருடினான் என்றால் இப்போது திருடத்தான் வேண்டுமா? முன்னால் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்பதற்காக இப்போது லஞ்சம் வாங்குவதா? இவற்றையெல்லாம் இவ்வளவு அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அப்படியில்லாவிட்டால் நல்லவர்கள் எப்படி நல்லவர்களாக நடந்து கொள்வார்கள்? நல்லவர்களுக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கும்?

இன்றைக்கு ரீ-ஆர்கனைசேஷன் என்று சொல்கிறார்கள். அவசியம்தான். அனிமல் ஹஸ்பண்டரி இலாகாவில் ரீ-ஆர்கனைசேஷன் என்றால் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் எத்தனைபேர்,

1970. மார்ச் 9] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அவர்களுக்கு மாற்று வேலை என்ன என்பதை எல்லாம் முதலிலேயே பரிசீலனை செய்தாகவேண்டும், இல்லையா? இன்றைக்கு மாடுகளுக்கு உதவி செய்யும்படியான தூறுககணக்கான அரிஸ்டென்டுகளின் நிலைமை என்ன? என்னிடத்தில் வந்தார்கள். முதல் அமைச்சரிடத்தில் சென்றார்கள். நான் அவர்களுக்கு இண்டர்வ்யூ கொடுக்க இசைத்துள்ளேன் என்று சொல்வானேன். ஏன் இண்டர்வ்யூ நேரத்தில் அவர்களைப் பார்க்கவில்லை?

நேற்று ஸ்டேட் அட்வைசரி போர்டு கூட்டம் மதுரையில் நடப்பதாக இருந்தது. தந்திக்கு மேல் தந்தி—வந்து கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக எனக்கு அனுப்பப்பட்டது. நான் டிக்கெட் எல்லாம் ரிசர்வ் செய்துவிட்டேன். தினம்புகிற நேரத்தில் முந்தா நாள் மாலை 5 மணிக்கு கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டதாக தந்தி வருகிறது. நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது? அசெம்பிளி கூட்டம் நடந்தது முன்கூட்டி தெரியாதா? அதுவும் நேற்று ஞாயிற்றுக்கிழமைதானே. டைரெக்டர் எங்கே என்றால் எங்கோ காம்பில் இருக்கிறார். வேறு வேலையில் நான் ஈடுபட்டிருந்திருக்கலாம். நேற்று சாயந்திரம் புறப்படுவதற்கு முன்னாலே தந்தி வந்தால் என்ன நிலைமை இதனால் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். முன்னாலேயே டெலிபோனிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் பரவாயில்லை. முன்னாலேயே இதையெல்லாம் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படியில்லாமல் இம்மாதிரித் திடீரென்று காரியங்கள் நடைபெறுவதால் திறம்பட நடப்பதற்கு அறிகுறியாக நாம் எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது.

வரிகள் போட்டோம், வாங்கினோம். அந்தப் பணம் மக்களுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாடு சுபீட்சம் அடையவேண்டுமென்றால் கடுமையாக உழைக்கவேண்டும், உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். பெருகிய உற்பத்தி எல்லோருக்கும் சமமாகப் பகிர்ந்து கிடைக்கவேண்டும் ஊதாரித்தனமான செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டும். சிக்கனமாக இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வந்தால்தான் பொருளாதார சுபீட்சம் வரமுடியும். எதை வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற முறையிலே செய்யக்கூடாது.

சிக்கனத்திற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எத்தனையோ சொல்லலாம். மேல் சபை இருக்கிறது. எதற்காக மேல்சபை? இந்தியாவிலே இப்பொழுது எட்டு மாநிலங்களிலே மேல்சபை கிடையாது. மகாராஷ்டிரா, குஜராத் போன்ற மாநிலங்களிலே கிடையாது. மேல்சபைக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? இங்கே இருப்பதைப் போன்றுதான் இருக்கிறது. அங்கேயும் பேசுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது. சில சமயங்களிலே மந்திரிகள் சௌகரியமாக இங்கு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது என்பதால் இருக்கட்டும் என்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. திடீரென்று சொல்லிவிட்டார்கள், என்ன காரணம் என்று கேட்கலாம். நான் ஒன்று

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 9]

சொல்ல விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால் இந்த சபையில் 10, 12 பேர்களை நியமித்துக்கொள்ளலாம். அறிவாளிகள், அந்தக் கட்சியிலே உள்ள முக்கியமானவர்கள், பொதுத் தேர்தலில் நிற்க சக்தியில்லாதவர்கள் இவர்களை நியமித்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அரசியல் சட்டத்தை அதற்குத் திருத்தவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திருத்தவேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் 10, 12 பேர்களை; அரசியல் தலைவர்கள், நிபுணர்கள்; இன்னும் இவர்களைப் போன்றவர்களை இந்தச் சபையிலே நியமித்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய இந்த யோசனையை நான் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர்கள் பாராட்டியதற்கு நன்றி, மேல்சபையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மேல்சபையை நான் ஒழிக்கச் சொல்லியதாகச் சொல்லி அதற்காக நன்றி கூறவேண்டாம், அட்வான்ஸ் நன்றி தேவையில்லை. மேல்சபைக்குப் பதிலாக இங்கேயே 10, 12 பேர்களை நியமித்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு இந்த சபை சட்டம் அக்கமுடியாது, அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டுமென்று சொன்னேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இங்கே 12 பேர்களை நியமித்துக் கொள்ளலாம். மேல்சபையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று இங்கே ஒரு தீர்மானம் போட்டுச் சொல்லிவிட்டால் செலவும் சிக்கனமாக இருக்கும். மேற்கு வங்காளத்திலே அப்படித்தான் செய்தார்கள். இதை ஆலோசனையாகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறியதற்கு ஒப்ப மேல்சபைக்குப் பதிலாக இங்கே ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை உறுப்பினர்களை நியமித்துக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்படவேண்டும். அதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தை நாங்கள் கேட்கிறோம், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அபிப்பிராயப்படியே.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எங்களால் ஆனதை இதற்காகச் செய்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் ஆட்சியிலிருந்த நேரத்தில் இதைச் செய்யாமல் மேல்சபையில் அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைகிறது என்ற நேரத்திலே அப்படிச் சொல்லது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

1970 மார்ச் 9]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்த நேரத்திலே குறையலாம். ஆனால் எப்பொழுதும் அப்படியே இருக்காது, மீண்டும் அதிகமாகும் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன் உங்களுக்கும் குறையலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எனக்கு என்னமோ இந்தக் கேஸ் பிழைக்குமென்று இந்த நேரத்திலே தோன்றவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சில டாக்டர்கள் பிழைக்காது என்று சொல்லி பிழைத்த வியாதியஸ்தர்களும் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த டாக்டர் அவ்வளவு சரியான டாக்டர் அல்ல.

டி.ராவலிங் அவ்வன்ஸ் கொஞ்சமாகவா போகிறது? எவ்வளவு போகிறது? ஒரு அதிகாரி 1,000 ரூபாய் சம்பளம் என்றால் டி.ஏ. 1,500 ரூபாய் வாங்குகிறார், டி.ஏ. பில்லைப் பார்த்தால் தெரியும். சாதாரணமாக அனுவசியமாக சுற்றுப்பயணங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தில் இதைச் சொல்கிறேன். இதற்கெல்லாம் ஒரு கமிட்டிபோட்டு எப்படிச் சிக்கனத்தைக் கையாளவேண்டுமென்று பார்க்கலாம். என்.ஜி.ஓ.க்கள் போன்ற சாதாரண ஊழியர்களைச் சொல்லவில்லை. என்ஜினியர், சூப்பிரண்டென்டிங் என்ஜினியர் லெவலில் பார்ப்போமானால் ஒரு பெட்டிஷன் வந்தால் போதும் அதை வைத்துக்கொண்டு 200, 300 டி.ஏ. வாங்குகிறார்கள். பிரயோஜனமில்லாத சுற்றுப்பயணங்கள் செய்கிறார்கள். முன்னாலே செய்யவில்லையா? என்று கேட்பார்கள். அது தப்புதான். அதற்காக இப்பொழுது அதைச் சொல்லக் கூடாதா? 30 ஐ 15 ஆக்கியிருக்கிறார்கள், அதுபோன்று இந்த 12 அணுவை 6 அணுவாகக் குறைக்கக்கூடாதா? (குறுக்கீடு: என்னை அடித்தீர்கள், என் மைத்துனர்களையும் அடிக்கவேண்டும் என்று சொல்வதைப்போல் இருக்கிறது). சோஷலிசம் எல்லோருக்கும் சோஷலிசம்தான். என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குச் சம்பளத்தைக் குறைக்க வேண்டாம். இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் சம்பளம் வாங்குகிற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், அவ்வளவு எதற்கு? இதை 15-ஆகக் குறைத்தீர்களே, அவர்கள் மட்டும் அவ்வளவு வாங்கிக்கொண்டு போகலாமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். திறம்பட இன்றைக்கு என்.ஜி.ஓ.க்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு என்.ஜி.ஓ.வை சிப் செகரட்டரி யாகப் போடுங்கள், ஜோராய் வேலை செய்வார், ஒரு என்.ஜி.ஓ.-வை ரெவின்யூ போர்டு மெம்பராகப் போடுங்கள், சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்வார். எவ்வளவோ திறமையானவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சிக்கனத்தைக் கையாளவேண்டுமென்றால் மக்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தால் தான் அவர்களும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆடம்பரமாக இருந்தாலும், ஊதாரித்தனமாக இருந்தாலும் படிப்படியாக அது வளர்ந்து கடைசியாக தவறுதலாகப் போய்முடியும்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 9]

விலைவாசி, அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது விலை வாசிப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? இப்பொழுது என்ன சாக்குச் சொல்லுகிறார்கள், மத்திய சர்க்கார்தான் காரணம் என்கிறார்கள். மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது எனக்கு ரூபகத்திற்கு வருகிறது. விலைவாசியைக் குறைக்க ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் மத்திய அரசை கையைக்காட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள், அதைத்தான் நான் திருப்பிக் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. விலைவாசி இப்பொழுது மிகவும் அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்று உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதியுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் என்னுடைய சொந்த அனுபவம். இப்பொழுது கொஞ்சநாளாக நான் காய்கறி வாங்குகிறேன். தக்காளிப்பழம் ஒரு கிலோ 12 அணா, அடுத்தநாளே ஒரு கிலோ ஒரு ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். நேற்றுதானே 12 அணாவுக்கு விற்பது, இன்றைக்கு ஒரு ரூபாய் என்று ஏறியிருக்கிறது, நேற்று வந்த அதே தக்காளிப்பழம்தானே அம்மா என்றுகூட நான் கேட்டேன். 12 அணாவாக இருந்தது 1 ரூபாய், பிறகு ஒண்ணே கால் ரூபாய் என்று ஏறிக்கொண்டே போகிறது. விலைவாசி ஏற்றத்திற்கும் உற்பத்தி செய்கிறவனுக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. கொரியாவிலே சண்டை என்றால் கத்திரிக்காய் விலை ஏறிப்போகிறது. நாமும் 8 அணாதானே போகிறது என்று வாங்கிவிடுறோம். மக்களும் சேர்ந்து சர்க்காரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்தால்தான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியும். சர்க்கார் மட்டும் முடியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இடையிலே தரக்கர்கள் செய்யும்படியான வேலைதான் இது. ஆகவே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

பட்ஜெட் போட்டு குடுமப்பத்தை நடத்தக்கூடிய நிலைமை இப்பொழுது இல்லை. திடீர் திடீரென்று விலை ஏறுகிறது. உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு அது கிடைப்பதில்லை. தாறுமாறாக நாளுக்கு நாள் ஏறுகிறது. இதற்காக ஒரு பட்டியல் போடவேண்டுமென்றும் அதை கடைமுன்னாலே வைக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லவேண்டும். ஆனால் அப்படிச்செய்யும்பொழுது சாமான் அந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறார்களா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். சிவில் சப்ளைஸ் இலாகாவில் வேலையில்லாமல் போய்விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களைப் போட்டு கடைமுன்னால் நிற்கவைத்து நியாயமான, அரசாங்கம் குறித்து இருக்கிற விலைக்குத்தான் சாமான்கள் விற்கவேண்டுமென்று செய்யவேண்டும்.

இப்பொழுது கோஷங்கள் போடுவது அதிகமாகப் போய் விட்டது. எல்லாவற்றையும் கோஷங்கள் போட்டே நடத்திவிடலாம் என்று பார்க்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வது மக்களுக்கு, நாட்டுக்கு நல்லதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

1970 மார்ச் 9] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

11-30
மு.ப.

“வறுமையே வெளியேறு” என்று ஒரு கோஷம். வறுமையே வெளியேறு என்று சொன்னால் வெளியேறிவிடுமா? பதவியின் மேல் ஆசை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், பணத்தை வரம் பில்லாமல் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் வறுமை எப்படி வெளியேறும்? வறுமை வெளியேற வேண்டுமென்றால் தியாக உணர்வு வேண்டும்; நம்முடைய வசதிகளைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படியெல்லாம் செய்தால் வறுமை வெளியேற வாய்ப்பு இருக்கும். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் ஒரு கோஷத்தைச் சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

‘மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி’ என்ற கோஷத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போது கிளப்பி இருக்கிறார்கள். கோஷத்தைக் கிளப்பியதற்கு நான் ஒன்றும் ஆட்சேபம் சொல்லவில்லை. எதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாகாண சுயாட்சி என்பது என்ன? இப்போது மாகாண சுயாட்சி இல்லையா? புரணமாக மத்திய ஆட்சியில் இருந்து விடுபட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: புரணமாக மத்திய ஆட்சியில் இருந்து விடுபட வேண்டுமென்று கோரவில்லை தனி நாடு கோரிக்கையும் இல்லை. மத்திய அரசிடமிருந்து அதிக அதிகாரங்களைப் பெற வேண்டுமென்பதுதான் மாநில சுயாட்சியின் தத்துவம். அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்களா? இல்லையா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் எதிர்க்கட்சியில் ஏன் இருக்க வேண்டும்? ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டுமென்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. நீங்கள் தனி நாடு கோரிக்கையை விட்டு விட்டோம் என்று சொல்லி எங்களை ஏமாற்ற முடியாது. தனி நாடு கோரிக்கையை விட்டு விட்டோம், பாரத நாடு ஒன்று என்று பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னால் சொன்னார்கள். ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் என்ன சொன்னார்கள்? ‘தனி நாடு கோரிக்கையை விட்டு விட்டோம்; ஆனால் அதற்கான காரணங்களை விட்டுவிடவில்லை’ என்று சொன்னார்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, படிப்படியாக உங்கள் உண்மையான உருவம் வெளியாகி வருகிறது. மாநில சுயாட்சி என்பது தனி நாடு கோரிக்கையின் மற்றொரு பிரிவு. (குறுக்கீடு) நிதியமைச்சர் அவர்கள் ‘ரைட்’ என்கிறார். முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போதுதான் இல்லை என்று சொன்னார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நிதியமைச்சர் அவர்கள் ‘ரைட்’ என்று உங்களை ரைட்டுக்குப் போகச் சொல்லுகிறார்கள்.

[1970 மார்ச் 9]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாங்கள் 'லெஃப்ட்' ல்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். மாகாண சுயாட்சி என்று கேட்பது தனி நாடு கோரிக்கையின் ஒரு அம்சம்தான். முன்பு தனி நாடு வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது தனி நாடு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் எனக்கு மரியாதை உண்டு, அன்பு உண்டு. முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் கழகத் தலைவர். அவர்கள் தனி நாடு கோரிக்கையை விட்டு விட்டோம்; தனி நாடு கோரிக்கை கேட்க அவசியமில்லை; மாநில சுயாட்சி என்பது அதிக அதிகாரங்களைப் பெறுவதுதான் என்று அமைச்சநிருத்தமாகச் சொன்னதற்குப் பிறகும் இது தனி நாடு பிரிவினைக் கோரிக்கை என்று திருப்பித் திருப்பிப் பேசிக் கொண்டிருப்பது எந்த வகையில் பொருத்தமானது என்பதற்கு நாங்கள் கீர்ப்பளிக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இது என்னுடைய கருத்து. என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லக்கூடாதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தனி நாடு கோரிக்கையை விட்டுவிட்டோம் என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறிவிட்ட பிறகும், ஊர் உலகத்திற்கு அறிவித்துவிட்டபிறகும், இப்போதும் முதல்வர் அவர்கள் விளக்கிக் கூறிய பிறகும், 'தனி நாடு கோரிக்கை' என்று நீங்கள் பேசிக் கொண்டிருப்பது எந்த முறையின் கீழ் வரும் என்பதைத் தாங்கள் விளக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நீங்கள் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. எனக்குச் சொல்ல உரிமை இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஓராண்டுக்கு முன்பு 'இந்தியா பிரியும் என்றால் அது இந்தி வெறியர்களால்தான் ஏற்படும்; இந்தியைத் தென்னகத்திலே திணிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறவர்களால்தான் இந்தியாவில் பிரிவினை ஏற்படும்; தென்னாடு பிரிய நேரிடும்' என்று நாங்கள் சொன்ன நேரத்தில் 'மறைமுகமான திராவிட நாடு பிரிவினை' என்று காங்கிரஸ் தரப்பில் இருந்து பேசப்பட்டது. அண்மையில் காங்கிரஸ் பத்திரிகை ஒன்றில் காமராஜர் அவர்கள் பேசிய பேச்சைப் பார்த்தேன். இந்திரா காந்தியும், ஜகஜீவன்ராமும் மொழிக்கொள்கையில் இந்திக்கு அனுசரணையாக இருப்பதால் அந்த நிலையைப் பார்க்கும் போது அவர்கள்தான் தென்னாடு பிரியக் காரணமாக இருந்துவிடுவார்கள் என்று காமராஜர் பேசியிருக்கிறார். நாங்கள் சொன்னது மட்டும் திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கை என்றால் இதுவும் திராவிட நாடு பிரிவினைக் கோரிக்கையின் கீழ் வராதா?

1970 மார்ச் 9]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதுதான் முதலமைச்சர் அவர்களின் கெட்டிக்காரத்தனம். இப்படி காமராஜ் அவர்கள் பேசியது எனக்கும் தெரியும். இந்திய நாட்டில் பிரிவினை ஏற்படப் போகிறது என்றால் அதற்குப் பொறுப்பு திருமதி இந்திரா காந்தியும், திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுமாகத்தான் இருக்க முடியும் என்று கூறிவிட்டு தான் ஒரு போதும் நாட்டுப் பிரிவினையை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன் ; ஒருமைப்பாட்டுடன் இருக்க, ஒற்றுமையுடன் இருக்க பாடுபடுவேன் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மகனைக் கூப்பிட்டு இப்படியெல்லாம் கெட்ட போக்கில் இருக்காதே என்று சபித்தால் தகப்பனார் உண்மையில் சபிக்கிறார் என்று அர்த்தம்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதேபோல் நாங்கள் சொல்லும்போது அது தனி நாடு பிரிவினை அல்ல என்று ஏன் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நீங்கள் அகில இந்தியக் கட்சி அல்லவே. குட்டையில் இருக்கும் தவணைதானே நீங்கள். அகில இந்தியக் கட்சியாக இருந்து பேசியிருந்தால் சரி.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாங்கள் குட்டையில் இருக்கும் தவணைகள். நீங்கள் அகாயத்தில் மிதந்த வாணம். அது வினைந்து போய் கீழே கருகி விழுந்துவிட்டது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வானம் விழுந்தால் தவணை என்ன ஆகும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நீங்கள் இரண்டு சுழி 'ன' போடுகிறீர்கள். நான் சொன்னது மூன்று சுழி 'ண'. ஆகாயத்தில் உள்ள வானம் கருகிக் கட்டையாக விழுந்திருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வானம் கருகி விழுந்தால் தவணை என்ன ஆகும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வானம் கருகி விழுந்தால் தவணை என்ன ஆகும் என்று கூறுங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இப்போது இருக்கும்படியான பிரச்சினை சாதாரணப் பிரச்சினை அல்ல. கோஷத்தைப் போடும் படியான பிரச்சினை மட்டுமல்ல. நான் ஆலோசனைதான் கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் கோஷத்தைக் கிளப்பியதற்கான பூரண பொறுப்பையும், பலனையும் தமிழகத்தில் நாங்களும் இருக்கிறோம் என்ற நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இது அரசியல் நிர்ணய சபையில் எல்லோரும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டிய ஒன்று. இதற்காக புதிய அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்ட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 9]

கூட்டாட்சி என்றால் எத்தகைய கூட்டாட்சி என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும். பாகிஸ்தான், இந்தியா என்று இரண்டாகப் பிரிந்துவிட்டதால் ஏற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. குரோதங்கள் ஏற்பட்டன. பிறகு பாஷாவாரி மாகாணப் பிரிவினை ஏற்பட்டது. இதனால் படக்கூடிய கஷ்டங்கள் எவ்வளவு? ஆற்றிலே தண்ணீர் போனால் அது எங்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று சொந்தம் கொண்டாடும் நிலைக்கு வந்துவிட்டோம். பிரதேச வெறி, மொழி வெறி இரண்டும் சேர்ந்து நாடு எப்படிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். காவிரித் திட்டத்தினை எடுத்துக் கொண்டால் என்ன நிலை? நாம் இந்தியாவில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் பலமான சர்க்காராக இருந்தால்தான் நம்முடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும். பலவீனமான சர்க்காராக மத்திய சர்க்கார் இருந்தால் எந்த மாநில அரசும் சரியாக நடக்க முடியாது. பலமள்ள சர்க்காராக மாகாணங்களிடையே பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அவற்றை அடக்கி வைக்கும் சர்க்காராக மத்திய சர்க்கார் இருந்தால்தான் சட்டம், அமைதியைப் பாதுகாக்கும் வகையில் எல்லா நிலைகளிலும் நல்ல நிலைமை நிலவ முடியும். இந்தப் பிரச்சினை சாதாரணப் பிரச்சினை அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பலமாக இருந்த மத்திய சர்க்காரைப் பலனைப்படுத்தியது யார்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஒரு பிரதம மந்திரி மாறுகிறார், அல்லது ஒரு கட்சி மாறுகிறது என்ற பிரச்சினை அல்ல. கான்ஸ்டிடியூஷன் இருக்கவேண்டும். கருணாநிதி அவர்களே கூட பிரதம மந்திரியாகப் போய் உட்கார்ந்து கொள்ளலாம். ஆனால் அங்கு சக்தியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். சக்தி இல்லாமல் உட்கார்ந்தால் என்ன பயன்? பிரதம மந்திரியாக ஒருவர் இருக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை : அதற்காக சர்வாதிகாரியாக இருக்க முடியுமா? யார் வேண்டுமென்றாலும் வரலாம். முன்பு இங்கே நாங்கள் இருந்தோம். இப்போது நீங்கள் வந்தீர்கள். உங்களுக்குத் தகுதி இல்லையென்று சொல்லிவிட்டு முடியுமா? யார் நடத்தினாலும் புரண அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்க வேண்டும். இப்போது நீங்கள் ஒருகட்சி மகலமைச்சராக இருப்பதால் கௌரவமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

இது கூட்டுக் கட்சியாக இருந்தால் அந்தக் கௌரவம் வந்திருக்க முடியாது. மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கு கூட்டணிகளினால் ஏதாவது நடந்திருக்கிறதா? அஜய் முகர்ஜி எப்போது ஓடலாம் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். பீஹாரில் நிலையான சர்க்கார் கிடையாது. ஹரியானாவில் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரே கட்சி சர்க்கார்தான் இருக்கவேண்டும், அது நிலையான சர்க்காராக இருக்கவேண்டும், அது நல்ல சர்க்காராக

1970 மார்ச் 9] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

இருக்கவேண்டும், பலனுள்ள சர்க்காராகவும் இருக்கவேண்டும். இங்கேயே இப்படி என்றால் மத்திய சர்க்கார் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டுமா? கூட்டாட்சி என்று சொல்லி பலஹீனமான சர்க்கார் இருக்குமானால் சைனாக்காரன், பாகிஸ்தான்காரன் ஏப்பம் போட காத்திருக்கிறான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கூட்டாட்சி என்றால் கூட்டணி ஆட்சி அல்ல என்று திருச்சி மாநாட்டில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எப்பேர்ப்பட்ட ஆட்சி என்பதை விளக்கிவிட்டால் நன்றாகயிருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதன் அடிப்படைத் தத்துவமே, மாநில சுயாட்சி என்று தனியாகச் சொல்கிற நேரத்தில் இது ஏதோ மத்தியில் இருந்து பிரிந்த தனி நாட்டுக் கோரிக்கை என்ற சந்தேகத்தைப் பலருக்கு எழுப்பக் கூடும் என்ற காரணத்தால் மத்தியில் கூட்டாட்சி இருக்கும், மத்தியில் உள்ள கூட்டாட்சியில் அடங்கிய ஒன்றாக அங்கிருந்து அதிக அதிகாரங்களைப் பெறுகிற ஆட்சியாக மாநில ஆட்சி இருக்கவேண்டும் என்ற தத்துவத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எனக்குள்ள சிற்றறிவால் நீங்கள் சொல்வதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதைப் புரிந்து கொள்ள எனக்குச் சக்தியும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எனது திறமைக்குறைவிற்காக உள்ளபடியே நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: உங்களுக்கு திறமை அதிகமாக இருப்பதால்தான் எதையோ குழப்பிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு திறமை அதிகமாக இருப்பதால்தான் எப்படி எப்படியெல்லாம் குழப்ப முடியுமோ அப்படிக் குழப்பிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். சர்க்கார் மக்களுக்கு நன்மை செய்வதை விட்டு விட்டு திசை திருப்புவதில் நீங்கள் கெட்டிக்காரர்களாக இருக்கிறீர்கள். ஏன் அப்படிக் குழப்புகிறீர்கள். நிர்வாகம் சரியாக இல்லை. மக்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியை, படி அரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. மக்களிடம் போய் ஏதாவது சொல்லவேண்டாமா. அதற்காக நடுவில் இடுகிற ஒரு கரடி என்று சொல்லக்கூடாது. நடுவில் இடம் ஒரு கோஷம் இது. நம்நாட்டில் கோஷங்களுக்குப் பஞ்சமில்லை, எல்லோரும் கோஷம் போடுகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தயவு செய்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சீக்கிரத்தில் அவர்களது திட்டம் என்னவென்று சொன்னால், இதுதான் எங்கள் திட்டம் என்று தெளிவாகச் சொன்னால் மக்களுக்கும் நன்றாயிருக்கும், உங்கள் கட்சிக்கும் நன்றாயிருக்கும், எங்களுக்கும் நன்றாயிருக்கும்.

[1970 மார்ச் 2]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கிற மூவர் கொண்ட குழு, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மக்கள்வாக்களை அனுப்பியிருக்கிறது. அவ்வருக்கும் அனுப்பியிருக்கிறது. அதற்கான விடைகள் எல்லாம் விரைவில் கிடைத்து அக்குழுவினால் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டவுடன் இதுதான் எங்களுடைய திட்டம் என்று நிச்சயமாக அறிவிக்கப்படும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அது அறிவிக்கப்படுமோ மக்கள் வைக்கப்படுகிற கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்றால்—அது அவர்களுக்கு நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த நிதி ஒதுக்கலில் போடப்படும் திட்டங்கள் எவ்வளவுதூரத்திற்கு மக்களுக்கு நன்மைகளை செய்ய முடியுமோ அந்தளவிற்கு அத்திட்டங்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஒரு க்ளாரிபிகேஷன். நம் பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசக்கூடிய நேரத்தில் இந்த 15 ஏக்கர் மாற்றியிருப்பதை எங்கள் கட்சி சார்பில் வரவேற்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இதே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 26-ம் தேதி அன்று இந்த பட்ஜெட் சப்மிட் செய்த தேதியில் பத்திரிகை நிருபர்கள் மத்தியில் இது விவசாயிகளைப் பாதிக்கும், இது விவசாயத்தையே நாசமாக்கும் என்று கூறினார்கள். ஆகவே எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய கருத்தா அல்லது கருத்திருமனுடைய கருத்தா அன்று பத்திரிகை நிருபர்களிடம் கூறியது? இன்று கூறிய கருத்து அவருடைய சொந்தக் கருத்தா அல்லது அவருடைய கட்சிக் கருத்தா? அப்படியானால், அந்தக் கட்சிக் கருத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா? அல்லது கட்சியின் கருத்தை மீறி 26-ம் தேதி பத்திரிகை நிருபர்களிடம் கூறினார்களா என்பதற்கு விளக்கம் தேவை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கம்யூனிஸ்ட் தந்திரங்களில் இது ஒரு தந்திரம். நான் என்ன சொன்னேன்? நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்ததை நான் ஆதரிக்கிறேன். I welcome the land reforms என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிச் சொல்லியதை ஏன் நிருபர்கள் போடவில்லை என்று புரியவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நானும் சொல்லியிருக்கிறேன், அவர்களும் போட்டிருக்கிறார்கள். திடீரென்று இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை, இந்த நிலச்சீர்திருத்தத்தை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆர்பன் ப்ராப்பர்ட்டிக்கு, பட்டணத்திலுள்ள வசதி படைத்தவர்களுக்கு எல்லாம் வீலிங் கொண்டு வராமல் ஏன் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் திடீரென்று கொண்டுவந்

1970 மார்ச் 9]

திருக்கிருார்கள் என்று கேட்டேன். வான்ட் ரிபார்ம்மை எதிர்த்தவன் அல்ல நான். என் கட்சியின் கருத்தும், என் கருத்தும், அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் கருத்தும் அதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாகச் சொல்லியிருக்கலாம். எப்படிச் சொல்லிவிட்டார் என்றால், “பட்டணத்தில் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் ஸீலிங் கொண்டு வராமல் இதை ஏன் கொண்டு வந்தார்கள்” என்றால், பார்ப்பவர்களுக்கு எதிர்ப்பதுபோல்தான் தோன்றும். எப்படிச் சொல்லியிருக்கவேண்டுமென்றால், நான் இந்த ஸீலிங்கை வரவேற்கிறேன். ஆனால் பட்டணத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் ஸீலிங் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால் அதையும் வரவேற்கிறார் இதையும் எதிர்பார்க்கிறார் என்று நிரூபகளும் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள், மக்களுக்கும் விளக்கம் கிடைத்திருக்கும். ஆகவே, இனிமேலாவது அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் அறிக்கைகள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு புத்திமதி சொல்வதுமாதிரியும் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிற மாதிரியும் புத்திமதி கூறினார்கள். நானும் சொல்லலாம், மாநில சுயாட்சி, மத்திய கூட்டாட்சி என்று அவர்கள் ஆலோசனை செய்து சொல்லியிருக்கவேண்டும் என்று. இவர்களாகத் தானே அதைச் சொன்னார்கள். அது அவர்களுடைய ரீ-ஆக்ஷன் என்று சொன்னால் நான் என் ரீ-ஆக்ஷனைச் சொல்கிறேன். பத்திரிகைகளில் கொட்டை எழுத்தில் போட்டு விட்டார்கள். கருத்திருமன் எதிர்ப்பு என்று போட்டுவிட்டார்கள். சதக் சதக் என்று வெட்டினான் என்று போட்டுவிட்டு கீழே பார்த்தால் ஒன்றும் இருக்காது. அது உங்கள் பாஷை. சில பத்திரிகைகளில் என்னவெல்லாமோ இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நீங்கள் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும் என்று நல்லதற்காகத்தான் சொன்னேன். பட்டணத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஸீலிங் கொண்டு வராமல் விவசாயிகளின் மீது ஏன் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னால் பத்திரிகை நிரூபர்கள் இயல்பாகவே கருதிவிடுகிறார்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை எதிர்க்கிறார் என்று. ஆகவே சிலர் எதிர்ப்பு என்று போட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் அதைப் பிரித்துச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். நான் இந்த ஸீலிங்கை வரவேற்கிறேன். ஆனால் பட்டணத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் ஸீலிங் கொண்டு வரவேண்டும், இதை அரசு கொண்டு வருமா என்று சொல்லியிருந்தால் அதைப் பிரித்துப் போட்டிருப்பார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நானும் கலைஞராக இருந்தால் கற்பனையை ஒட்டியிருப்பேன். நான் ஒரு சாதாரண நாட்டு விவசாயி. கிராமத்தில் இருக்கின்றவன். அந்த பாஷையில் நான்

[1970 மார்ச் 9]

பேசிவிட்டேன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இனிமேல் கலைஞர் பாடப்படி சொல்லிக்கொள்கிறேன். சட்டசபைக் கூட்டத்தில் இதை நான் சொல்லியிருக்கிறேன்

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எனக்கு இந்தச் சந்தேகம் வரக் காரணம், நீங்கள் அந்த அறிக்கையை விடுத்தபோது மாலை யில் இன்னொரு அறிக்கையைக் கும்பகோணம் உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் அவர்கள் விடுத்திருந்தார்கள். நான் இந்த நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை என் சொந்தப் பொறுப்பில் வரவேற்கிறேன் என்று. ஆக இவர் இதை சொந்தப் பொறுப்பில் வரவேற்கிறேன் என்பதில் இருந்து கருத்திருமன் அதை எதிர்க்கிறாரே என்று எண்ணிக்கொண்டார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தனிப்பட்ட முறையில் நானும் அல்லது என் கட்சியும் இதை எதிர்த்தது கிடையாது. இதை வைத்துக்கொண்டு கம்யூனிஸ்ட்கார்கள் முட்டுக்கட்டை போட நினைக்கிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்கிறேன். உங்களுக்கும் எங்களு யும் சண்டை பிடிக்க விட்டுவிட்டு தாங்கள்தான் முற்போக்குள்ள வர்கள் என்று மக்களை ஏமாற்றுவது அவர்களது கொள்கை. ஆகவே தயவுசெய்து சர்க்கார் இதில் ஏமாந்துவிடக்கூடாது. எந்த நல்ல காரியத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அது மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இருந்தால் அதை நாங்கள் பரிபூர்ணமாக ஆத ரிப்போம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதா மீது சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விவாதத்தின்போது சுதந்திராக கட்சித் தலைவர் ஹாண்டே அவர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் திரு. சங்கரப்பா அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இங்கு கருத்துக்கள் அறிவித்தார்கள். ஹாண்டே அவர்கள் நகர டிரான்ஸ்போர்ட்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். பஸ் போக்குவரத்து பற்றிய மானியத்தின்மீது நாம் அதுபற்றி விவா திக்க இருக்கிறோம். அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களின் உணர்வுகளை நல்லவகையில் இந்த அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்பதில் சிறிது கூட சந்தேகமில்லை. பெரியதொரு நிர்வாகத்தை நடத்துகிறோம். எஸ்ஸெஷியல் சர்வீஸை, மக்களுக்கு மிக முக்கியமானதொரு தேவையை செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றிருக்கிறது. நான்கு பஸ்காரர்களைக் கூப்பிட்டு நீங்களே நடத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று அரசாங்கம் வேண்டுமானால் அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து தட்டிக்கழித்துவிட முடியும். ஆனால் இந்த மாநிலத்தினுடைய பெரிய தலைநகரத்தினுடைய போக்குவரத்துப் பணிகளைச் செய்யும் காரியத்தை முன்னிலையிருந்த அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருந்தது. இந்த அரசாங்கத்திற்கும், கொள்கை வழியிலே எல்லா பஸ் ஸ்டா ட்களையும், வேறு காரியங்களிலும் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று

[1970 மார்ச் 9 [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அழுத்தந்திருத்தமான கொள்கை உண்டு. அதை அமல்படுத்துவதிலே காலதாமதம், இக்கடடான நிலைமைகள் ஏற்படலாமே தவிர அந்தக் கொள்கையில் எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. நகரத்திலே எத்தனையோ விதமான பிரச்னைகள் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு செய்தாலும் புதுப்புதுப் பிரச்னைகள் முளைக்கின்றன. பெருமதிப்புக்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்தக் காரியத்தை, நகரப் போக்குவரத்துப் பிரச்னைகளைப் பொதுமக்களின் நன்மைக்காகத் தந்தாக வேண்டும், அவைகள் முழுமையான பலனளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அது வரவேற்கத்தக்கது. அதுபோன்ற ஆக்கபூர்வமான காரியங்களை அமல்படுத்தத் தயாராகயிருக்கிறோம். இருக்கும் கோளாறுகள், பலகீனங்கள் இருந்தால் அவைகளை அரசு பரிசீலிக்கும் அதைவிட்டு, பொதுவாக அரசாங்கம் நடத்துவதே தப்பு, தனியார் துறையிலே இருந்தால் ஒழுங்காக நடைபெறும் என்று குறிப்பிடுவார்களேயானால் அதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. பிரம்மாண்டமான, உலகத்திலே இன்றைய போக்குவரத்து, டிரான்ஸ்போர்ட்டு என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கும்மேயானால், அதைக் காகிராமன் அவர்கள் சொல்லவேண்டும். நல்ல அளவிலே, மிகப்பெரிய அளவிலே இத்தனை நகர மக்களுக்கும் நாமே செய்யும் எஸ்ஸூயில் சர்வீஸ் என்ற காரியத்திலே மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்ற விவரங்களைப்பற்றிப் போக்குவரத்துத்துறை மானியத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தக்க விளக்கங்களை அளிப்பார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களது உணர்வுகளைப் பாராட்டுகின்றேன். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்கு இருப்பதைப்போன்று, நகர மக்கள் அன்றாட அலுவல்களை, பல்வேறு பணிகளைச் செய்ய, சௌகரியங்கள் செய்ய மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்லி, அந்த நிலைமைகளெல்லாம் திறமையாக அமைக்கப்படும் என்று மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. சங்கரய்யர் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் இந்த மாமன்றத்திலே, வரவு-செலவுத் திட்ட நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து பேசப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கத்தின் சார்பிலே நாங்கள் எந்தக் கருத்தையும் சொல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், இந்த மாமன்றத்தின் அபிப்பிராயங்களை நல்லமுறையில் தெரிந்து கொள்ள ஆவலாக இருப்பதால்தான், ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நாங்கள் பதில் சொல்லவில்லை.

திரு. சங்கரய்யர் அவர்கள் அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நிலக்கிழார்கள், ஏராளமாக நிலம் வைக்கிறப்பவர்கள், சட்டத்திலேயுள்ள சந்துபொந்துகளைக் கண்டுபிடித்து, ஏராளமாகத்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 9]

தப்பித்துக் கொள்வார்கள், அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட எந்தவிதமான அச்சமும் தேவையில்லை. அதை அரசாங்கம் அனுமதிக்காது, அவர்களின் அந்த முயற்சி வெற்றிபெற ஒருகாலும் அனுமதிக்காது என்று வெகு தெளிவாக சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன். மேல்சபையிலே விளக்கம் தெரிவித்தார்கள், நிதிநிலை அறிக்கை கொள்கை விவாதம் வந்த நாளிலேயிருந்து இது அமலாகும் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றி, பொதுவாக ஆவலாகயிருக்கும் நேரத்தில் பல கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். குறிப்பாக விதிவிலக்குகளைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். விதிவிலக்கு எல்லா அம்சங்களைப் பற்றியும் நல்லமுறையில் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறதோ, எந்த விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்படுகிறதோ, எந்த அடிப்படைக்காக நிலச்சீர்திருத்தத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறோமோ அந்த அடிப்படைத் தத்துவத்திற்கு ஊறுநேரும் காரியத்தில் அரசாங்கம் ஈடுபடாது. எந்தெந்த விதிவிலக்குகள், எந்தெந்த அளவுக்கு உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்களுடனும், நானும், மற்றவர்களும் ஆலோசனை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இவைகளிலே நாங்கள் ஒரு அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லாததற்குக் காரணமே, இந்த மாமன்றத்தினுடைய அபிப்பிராயம் மிகவும் தேவை என்பது. ஏற்கெனவே உள்ள நிலச்சீர்திருத்தத்திலேயுள்ள பலகிணங்களை, ஒட்டை உடைசல்களைத் தெளிவாக ஆக்க வேண்டுமென்பதற்காக 15 ஏக்கர் என்று குறைந்தோம், அதிலேயிருக்கும் குறைபாடுகள் போக வேண்டும், பல கிணங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், காணப்படும் பலகிணங்கள், ஒட்டைகள் உடைக்கப்படும் நிலைமை வரும் என்பதைச் சொல்லிச் கொள்ளுகின்றேன். திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பேசினார்கள். ரொம்ப மகிழ்ச்சி. இன்றைக்காவது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், கரும்புத்தோட்டத்திற்கு, தென்னந் தோப்பிற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்னும்படியான நிலைமையை, இன்றைக்காவது, ஆளுங்கட்சியாகயிருந்து செய்யும் படியான வாய்ப்பிருந்த சமயத்தில் இல்லையென்றாலும், இன்றைக்காவது அத்தகைய ஒரு நிலைமை வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகின்றேன். இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சில கொள்கைகள் உண்டு, கட்சியின் கொள்கை வரம்பிலே இந்தக் காரியங்கள், இவைகளுக்கான நிலைமைகள் வரும். இன்னும் நல்லமுறையில் வெற்றிகரமாக ஆக்க வேண்டுமென்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருப்பதால் அதை இந்த அளவோடு விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கு பேசப்பட்ட மிக முக்கியமான ஒரு விஷயம். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஒன்றைக் கேட்டார்கள். விவசாயிதான் எல்லாவற்றிற்கும் ஈமாந்தான்? டெல்லியிலே

1970 மார்ச் 9] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இருப்பவர்கள், மத்திய சர்க்காரிலே இருப்பவர்கள் அக்ரிகல்சுரல் வெல்த் வரி போடுவதைப்பற்றிக் கேட்டார்கள். அவர்களின் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றேன். அது மட்டுமல்ல, இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையையும், ஏற்கனவே நடத்தப்பட்டு வரும் கொள்கையையும் இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் ஒன்றும் தப்பாக நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம், ஞாபகத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். இதற்கு முன்பு நிதியமைச்சராகயிருந்த திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் இம்மாதிரி அக்ரிகல்சுரல் வெல்த்க்கும், விவசாயத்திற்குமாக சொத்துக்கள் வரி போட வேண்டுமென்ற முயற்சியைக் கடந்த ஆண்டு கொண்டு வந்த நேரத்திலே அவர்களிடம் நான் மிகக் கடுமையாக எதிர்த்தேன். டெல்லியிலே, அதைப்பற்றிய கருத் தரங்கிலே, இந்த மாநில அரசாங்கத்தின் கருத்தை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அக்ரிகல்சுரல் வெல்த்திற்கு வரி போடலாமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனையைக் காட்டிலும், வரி போட மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதே இந்த அரசாங்கத்தினுடைய வாதமாகும். இது நமக்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் வரிவிதிக்கிற ஸ்டேட் லிஸ்டைச் சேர்ந்ததாகும். வரி போடுவதா, வேண்டாமா என்பதாக அல்ல, நமக்கிருக்கிற ஒரு அதிகாரத்தை, மாமையிலே இருக்கும் ஒரு வார்பை மீறி, மத்திய சர்க்காரே வரி விதிப்பதற்கு உரிமையே இல்லை என்பதை மிகத் தெளிவாக, திட்டவாட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். என்னுடைய நினைவு சரியாக இருந்தால், நான் இப்படிச் சொன்னதாக ஞாபகம். It is encroachment on the rights of the state. என்ற டெல்லியில் நடைபெற்ற ஒரு மாநாட்டிலே இதைப்பற்றி நம்முடைய பெரிய கண்டனத்தை நாம் தெரிவித்திருக்கிறோம். It is making inroads in the State list. என்றும் நான் சொன்னதாக, எனக்கு அந்தக் கருத்துக்கள் இப்பொழுது கவனத்திற்கு வருகின்றன. அது நம்முடைய அதிகார இனங்கள், அவர்கள் இதில் தலையிடுவது அக்கிரமிப்பான காரியமாகும். If it is an encroachment on the State's right. என்ற அளவிலே இந்த மாநில அரசு கருத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இவைத் திட்டவாட்டமாக எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம், எதிர்க்கும் என்பதை, அவர்களின் கருத்து நமக்கு உடன்பாடுதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

எல்லாம் சொன்னார்கள் என்றாலும், ஒன்றிரண்டைச் சொல்லி முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். ரொம்ப முக்கியமாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், மின்சாரக் கட்டணம்பற்றிப் பேசினார்கள். அதுபற்றி விளக்கம் அளிப்பதேகூட நல்லது என்று கருதுகிறேன். வாகத்திற்காகச் சொல்லவில்லை விவசாய மக்கள் மீது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்குள்ள அக்கறை நமக்கும் உண்டு.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 9]

ஆனால் நாமெல்லாம் ஒருசேரப்பார்க்கும் நேரத்தில், கட்டண உயர்வு பற்றிய விளக்கத்திற்கு, இந்தப் பதில் உரைக்கும் சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு, சில விவரங்களை மாமன்றத்திற்கும், மாமன்றத்தின் மூலம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய தலைபாய கடமை என்று கருதுகிறேன். ரொம்ப சலபம். அரசியலிலே அதிகுருப்தி என்றால் யாரை வேண்டுமானாலும் தூண்டி விடுவது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தூண்டி விடுவது என்று சொன்னால், விவசாயி என்ற முறையில் சொல்லக்கூடாதா? தூண்டிவிடுவது, தூண்டிவிடுவது என்றால் என்ன அர்த்தம்? நான் அவர்களின் நேரிலே சொல்ல வேண்டும். இத்தனை நாள் நான் வெளியில் சொல்லவில்லை, இப்பொழுதுதான் இந்தச் சட்டப்பையில் அதிகம் என்று சொன்னேனே தவிர, வேறு எங்கும் சொல்லவில்லை.

ப. ப.
12-00

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த உயர்வானது ஏன் வந்தது, என்ன காரணம்? இதிலே ஒன்றும் பெரிய சங்கடம் இல்லை என்பதைத் தெளிவாக்கச் சொன்னேனே தவிர யார்மீதும் குற்றம் சாட்ட இதைப் புகுத்த வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் நிலைமை அல்ல. இப்பொழுது 8½ பைசா என்பது 10 பைசாவாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய உப கண்டத்தில் காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலம் இருக்கிறது, கம்யூனிஸ்டு ஆளுகின்ற மாநிலம் இருக்கிறது. இன்னும் யார் யாரோ ஆளுகின்ற மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. கேரள மாநிலம், மைசூர் மாநிலம், பஞ்சாப் மாநிலம் ஆகிய மாநிலங்களைத் தவிர மற்ற எல்லா மாநிலங்களிலும் இம்மாதிரியான மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. நான் இவைகளையெல்லாம் ஒரு வாதத்திற்குச் சொல்லவில்லை. நாம் எவ்வளவோ காலதாமதமாகத்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். விவசாய மக்களிடையே உண்மையான நிலவரத்தை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். காலதாமதப்படுத்தித்தான் இங்கு கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களோடும் நான் பேசியிருக்கிறேன், உங்கள் வெங்கட்டராமன் அவர்களோடும் பேசியிருக்கிறேன். 'உங்கள்' என்றால் கோபித்துக் கொள்வார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை (குறுக்கீடு). இது பல காலமாக விவாதிக்கப்பட்டு வந்த ஒரு கருத்துத்தான். நான் திரும்பவும் சொல்கிறேன். இந்தியப் பேரரசு 12 பைசா வரையிலே கூட விதிக்கப்படவேண்டும், அப்பொழுது தான் கட்டுபடியாக்கக்கூடிய கட்டணமாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. இந்தியாவில் எல்லா மாநிலங்களிலும் விவசாயப் பரட்சி செய்கின்றார்கள். இன்னும் ஏதேதோ காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். மைசூர், கேரளம், பஞ்சாப் ஆகிய மாநிலங்களைத் தவிர மற்ற மாநிலங்களில் கட்டணம் அதிகம் தான். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஹைடல் பவருக்கு, அதாவது நீர் வழியாக மின்விசை உற்பத்தி செய்யப்படும் அந்தக் காரி

தமிழ்நாடு 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் 469
மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா (சட்டப் பேரவை
மசோதா எண் 4/70)

1970 மார்ச் 9] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

யங்களுக்கு அங்கே வாய்ப்புகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. கேரளத்திலும் சரி, மைசூர் மாநிலத்திலும் சரி, அதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் இருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் கேரளத்தில் வயல் வழிகள் ரொம்பக் குறைவு. விவசாயிகள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? வெளி ஊர்களிலிருந்து இன்னும் இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய கட்டத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் 10 பைசா கட்டணம். ஆந்திராவில் 12 பைசா கட்டணம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மைசூரில் எவ்வளவு, கேரளாவில் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். மைசூரில் 10 பைசா, வரியையும் சேர்த்தால் 11½ பைசா. கேரளத்தில் 9 பைசா. இந்திய பூபாகத்தில் மைசூர் மாநிலம், கேரள மாநிலம், பஞ்சாப் மாநிலம் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களைத் தவிர மற்ற மாநிலங்களில் நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள கட்டணத்தைவிட அதிகமாகத் தான் இருக்கிறது. நான் முன்பு சொன்னதுபோல் கேரளாவில் நிலம் குறைவாக இருக்கிறது, ஹைடல் பவர் உற்பத்தி செய்யும் வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. நான் விளக்கத்திற்காகத் தான் இதையெல்லாம் சொல்கிறேன். குஜரத் மாநிலத்தில் 19 பைசா, மராட்டிய மாநிலத்தில் 18 பைசா, ஹரியானாவில் 15 பைசா, பீகாரில் 15 பைசா, மேற்கு வங்காளத்தில் 12 பைசா, உத்தரப்பிரதேசத்தில் 15 பைசா, அஸ்ஸாமில் 16 பைசா, ராஜஸ்தானில் 13 பைசா, ஒரிஸாவில் 12 பைசா, மத்திய பிரதேசத்தில் 12 பைசா, பஞ்சாப் மாநிலத்தில் 9.8 பைசா, கேரளத்தில் 9 பைசா, மைசூரில் 10 பைசா. இப்படி மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள நிலைமை இருக்கும்பொழுது, நாம் 10 பைசாவுக்குக் கொடுக்கிறோம். தொழில் துறைக்கு 40-லிருந்து 30 ஆக்கிவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். என்னதான் கோபமோ? மறுநாள் சாயந்திரம் பஞ்சாலைத் தொழில் நசித்து விட்டது என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டு பேசவேண்டும், சொல்லவேண்டும். ஆனால், இந்தக் காரியத்திற்காக நாம் கொடுக்கிற ஒரு யூனிட்டிற்கு என்ன செலவு ஆகிறது. அங்கே கொண்டு போய் மின்சாரத்தை விநியோகிக்கிற நேரத்தில், சப்ளை செய்கின்ற நேரத்தில் நமக்கு செலவு 16 பைசா ஆகிறது யூனிட் ஒன்றுக்கு. ஆனால் நாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது 10 பைசா. நாம் 10 பைசா தான் பெறுகிறோம்? இது னுடைய செலவு விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருகிற நேரத்தில் 16 பைசா ஆகிறது. ஒரு யூனிட்டிக்கு 6 பைசா இப்பொழுதே நமக்கு நஷ்டம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. நஷ்டத்தில் தான் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்திய சர்க்கார் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் மந்திரி யாக இருந்த காலத்தில் அறுதியிட்டு நிர்ணயித்த கணக்குக் கூட

[1970 மார்ச் 9]

12 பைசாவாக இருக்கவேண்டும் என்பது. உலக பாங்கு ஸ்தாபனம் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட இவ்வளவு குறைவான கட்டணத்திற்குக் கொடுக்கிறார்களே, கட்டுபடியாகக்கூடிய கட்டணமாக இருக்கவேண்டாமா என்று வாஷி செலவு கணக்குப் பார்க்கிற நேரத்தில் நம்மைக் கண்டிக்கிறார்கள், நாம் அப்பொழுது தலை குனியவேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல விவசாயத்திற்காக இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் பம்பு செட்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கு முன்பு ரூ. 2,500 இருந்தது, இப்பொழுது free service connection இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. Waiver of annual minimum during period of drought வறட்சி நேரங்களில் ஒரு குறைந்தபட்ச கட்டணம் கட்டவேண்டியிருந்தது, அதுவும் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. Application of agricultural tariff for tarins like sugarcane crushing இது போன்றவைகளுக்கெல்லாம் இதே கட்டணத்தில் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. அதுமட்டுமல்ல, தண்ணீர் குறைந்து மின்சார வெட்டு ஏற்படுகிற நேரத்தில் எல்லாம் கூட non-application power cut during periods of low water level in hydel reservoirs. இப்படிப்பட்ட அனுகூலங்களையெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு தந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல. இன்னொரு கருத்தையும் நான் இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏதோ விவசாயிகளுக்கு பாதகம் செய்துவிட்டதாக சொல்லப்படும் ஒரு தவறான எண்ணத்தைப் போக்குவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கே. வியைகம் : விவசாயிகளுக்கு ஏற்கனவே நாம் போட்டிருக்கிற வரி உயர்வினால், அதனுடைய விளைவாக, உபரியாக நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? அதையும் சொல்லவேண்டும். அந்தத் தொகைக்குக் கணக்கையும் சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்த விவரம் இப்பொழுது இல்லை

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஒரு நயா பைசாவுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வருமென்றால், 1¼ பைசாவுக்கு 1¼ கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் அரசாங்கத்திற்கு என்று சொல்லப்படுகிறது. நம் மாகாணத்தில் படி அரிசித் திட்டம் போட்டு, அதற்கு ரூ. 20 கோடி பக்கம் செலவழித்தீர்களே, அதே போல ஏழை விவசாயிகளுக்கு ரூ. 1½ கோடி செலவழிக்கக்கூடாதா என்பது தான் கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஏழை விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அதே மாதிரியாக அவர்கள் கணக்குப்படியே சொல்கிறேன். என்னுடைய நிதி இலாகா கணக்குப்படி அல்ல. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு பைசாவுக்கு ஒரு

1970 மார்ச் 9] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கோடி என்றார்கள். அந்தக் கணக்குப்படி பார்த்தால் ஏழை விவசாயிகளுக்காக ரூ. 6 கோடி அரசாங்கம் தருகிறது. விவசாயிகளுக்கு நான் முன்பு சொன்னது போல் 16 பைசா சார்ஜ் பண்ண வேண்டியதற்கு 10 பைசாவுக்கு கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு ரூ. 6 கோடி சப்ஸிடி கொடுக்கிறோம். இன்றைக்குக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் 3¼ பைசாவுக்குக் கொடுத்துவந்த போது 8 கோடி ரூபாய் சப்ஸிடி கொடுத்திருக்கிறோம், தமிழ் நாட்டு விவசாய மக்களுக்கு, என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இது சம்பந்தமாக இன்னொன்றையும் சொல்லிவிடுகிறேன். பொதுவாக தவறான அபிப்பிராயம் ஒன்று நிலவிவருகிறது. தொழில் துறைக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் கம்யூனிஸ்டு கட்சி நண்பர்களும் அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அரசியலுக்கு வேண்டுமானால், அப்படிச் சொல்வது சுலபமாக இருக்கலாம். தொழில் துறைக்கு மின்சாரம் ரொம்பக் குறைவான கட்டணத்தில் கொடுக்கிறார்கள், விவசாயத் துறைக்கு அதிகமாக கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள் என்று சொல்வது ரொம்பத் தப்பானது, உண்மைக்கு விரோதமானது. நியாயமான நிலைமை என்னவென்றால், தொழில் துறைக்குத் தான் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒன்றிரண்டு தொழில்களுக்கு, அலுமினியம் போன்ற தொழில்களுக்கு வேண்டுமானால் இம்மாதிரி சலுகைகள் இருக்கலாம். அவைகளை விட்டு விட்டு, தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற வேறுமாதிரியான தொழில்களுக்கெல்லாம் நாம் வாங்குகிற மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பார்க்கிற பொழுது, இன்றைக்கு அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய குறைபாடு இருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டவர்களுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள் குறைந்த விலைக்கு, அந்தக் கட்டணத்தை நம்முடைய தலையிலே கட்டுகிறார்கள் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. நிலைமையை நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் விதிக்கப்படுகிற கட்டணம் அண்டை மாநிலங்களில், ஆந்திரா, மைசூர், கேரளா ஆகிய மாநிலங்களில் விதிக்கப்படும் கட்டணத்தைவிட மிக அதிகமானது. தொழில் மானியத்தில் பேசுகின்ற நேரத்தில், தொழில் அபிவிருத்தி எங்கே என்று கேட்கிறீர்கள். எல்லோரும் ஓடுகிறார்கள், மைசூருக்கு ஓடுகிறார்கள், கேரளாவுக்கும், சரியான நிலைமை ஏற்பட்டால் பரவாயில்லை என்று அங்கும் போகிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசுகிறீர்கள். அதற்கு நான் ஒரு பதிலைச் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. நாம் கொடுக்கும் கட்டணங்கள் 'Industrial class of rates' ஆகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிகமாக இருக்கிறது. இன்னொரு காரணம். அக்ரிகல்ச்சருக்காகக் கொடுக்கப்படுவது. சாதாரண வோல் டேஜ். 230, 440 என்ற வோல்டேஜ், லோ டென்ஷனில் ஓடுகிறது. அந்த வகையில் மின்சாரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால்,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 9]

தொழிற்சாலைகளுக்கு ஹை டென்ஷனில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஹை டென்ஷனில் தொழிற்சாலைக்குக் கொடுக்கும்போது, 68-ம் வருஷக் கணக்குப்படி சொல்லுகிறேன், 6.2 பைசா பர் யூனிட். In respect of High Tension while the cost of supply in respect of Low Tension is 16 Paise per unit. விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் போது காரண்டின் விலை 16 பைசா. தொழிற்சாலைக்குக் கொடுக்கும் போது அவர்கள் ஹை டென்ஷன் உபயோகிக்கும் காரணத்தால், கிட்டத்தட்ட 6 பைசாவிற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற industrial rates பற்றி ஒரு கணக்குச் சொல்லுகிறேன். தமிழ் நாட்டில் தெர்மல் பவர் 100 கிலோவாட் என்றால், 16.77 பைசா; அதே மைசூரில் 8.11, கேரளத்தில் 11.5, ஆந்திரத்தில் 14.01—500 கிலோ வாட்டுக்கு, நம்முடைய ஊரில் 16.33, மைசூரில் 8.88, கேரளத்தில் 10.99, ஆந்திராவில் 13.62. 1,000 கிலோவாட்டுக்கு, தமிழ்நாட்டில் 15.82 பைசா, மைசூரில் 7.39, கேரளத்தில் 10.09, ஆந்திரத்தில் 13.19; 5,000 கிலோவாட்டுக்கு, இங்கே 14.55, மைசூரில் 7 பைசா, கேரளத்தில் 8.5, ஆந்திரத்தில் 11.11. நம்மூரில் 14 பைசாவாக இருக்கும் கட்டணம், மைசூரில் 7 பைசாவாகவும், கேரளத்தில் 8 பைசாவாகவும், ஆந்திரத்தில் 11 பைசாவாகவும் இருக்கிறது. இதை நாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள் பேசுகிறார்கள், அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு, மற்ற தொழிற்சாலைக்கு இரண்டு பைசா, மூன்று பைசா என்றுதானே இருக்கிறது என்று. அதைப் பற்றி இங்கே விவாதிப்பது, இதில் இணைப்பது சரியில்லை. அலுமினியம் தொழில் ஒரு அடிப்படையான தொழில். கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும், ரஷ்ய நாட்டில் நீபர் நதிப் பக்கத்தில்—அது அவர்களுடைய பிரம்மாண்டமான சாதனை—நீபர் நதிக்கரையில் பெரும் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை சோவியத் ரஷ்யா நிறுவியிருக்கிறார்கள். அது இன்றைக்கும் போற்றப்படுகிறது. இந்தத் தொழிற்சாலை மின்சாரத்தை ஒரு ரா மெடியியலாகக் கொண்டது. எப்படி துணிக்கு நூல் மூலப் பொருளோ, அதே போலத்தான் இதிலும். ஒரு டன் அலுமினியம் செய்ய ஏறக்குறைய 20,000 யூனிட் மின்சாரம் வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு பைசா ஏற்றினாலும் 170 முதல் 200 வரை அலுமினியத்தின் விலை அதிகமாகப் போகும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதோடு கூட இப்படிப்பட்ட ஒரு தொழிலின் மூலமாக 300, 400 என்ஜினியர்கள், ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும், நமக்கு அலுமினியம் கிடைக்கும் தன்மையும், மாநிலத்திற்கு ஒரு தொழிற்சாலை கிடைக்கும் நிலையும், இவைகளையெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டதான் இந்த அலுமினியம் தொழிற்சாலை நடக்கிறது.

இன்னொன்றையும் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சலுகையை நாம் செய்யாவிட்டால், அதே சலுகையை பக்கத்து பக்கத்து மாநிலங்களான மைசூர் மாநிலம், கேரள மாநிலம் செய்ய இருக்கின்றன.

1970 மார்ச் 9]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அங்கே போவதற்கான வாய்ப்பும் இந்த தொழிலுக்கு இருக்கிறது. அப்பொழுது என்ன கேட்பார்கள்? இங்கே பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் வருவதற்கு உற்சாகம், இன்சென்டிவ் கொடுக்கவில்லையே என்பார்கள். அது மட்டுமல்ல . . .

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, அலுமினியம் பாக்டரிக்கு குறைந்தவிலையில் மின்சாரம் கொடுப்பதைப் பற்றி மட்டுமல்ல, அதைச் சர்க்காரே எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய அடிப்படையான கருத்து. அதற்கு அமைச்சர் என்ன கருத்துச் சொல்லுகிறார்கள் என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அது எங்கேயும் இல்லை. நாமும் அதில் பங்குதாசர்களாக, 1.25 கோடி ரூபாய்க்குமேல் போட்டிருக்கிறோம். அதன் நிர்வாகத்திலும், அந்த போர்டிலும் நம் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். ஏதோ அது முதலாளிகளுக்குச் சொந்தம், உடைமை என்பது ஒன்றும் சரியானது அல்ல. அதோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னது, பெரிய பெரிய பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். சர்க்கரை ஆலைகள், பஞ்சாலைகள் இவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும் என்று, திரு. ஜோதி பாஸு அவர்கள், திரு. இ.எம்.எஸ். அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை, அவர்களே செய்ய முடியவில்லை. காலம் வரும்போது, கண்டிப்பாக இந்த சர்க்கார் அவற்றை எடுக்கும். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற பிரச்சினை அதுவல்ல. இன்றைக்கு இருக்கும் பிரச்சினை தொழிலை எடுப்பதில்லை. அதுவும் அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கொடுத்து ஆரம்பித்திருக்கிற தொழிற்சாலைதான் . . .

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, வங்கத்திலும், கேரளத் திலும் இன்று உள்ள ஆட்சி தனிப்பட்ட கட்சியின் ஆட்சியல்ல. பல்வேறு கட்சிகளுடைய கூட்டு, பல்வேறு கருத்து மோதல்கள் இருக்கின்றன. இதற்கிடையில் அவர்களும் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள். ஆகவே, நமது அரசு உடனடியாக அதை எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதுதான் சொன்னேன்; படிப்படியாக, நேரத்திற்குத்தக்க வகையில் செய்யப்படும். இந்த ஆட்சிக்கு அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன். அலுமினியம் தொழிற்சாலையை தனியார் துறை என்று சொல்வதைக் காட்டிலும், அதை ஒரு 'ஜாயின்ட் செக்டார்' என்று சொல்ல வேண்டும். வெளி நாட்டாரும், நாமும் பங்கு போட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கும் பங்கு உண்டு. அதன் நஷ்டத்தில் நமக்கும் பங்கு உண்டு. இதை நான் சமாதானத்திற்காகச் சொல்ல வில்லை. இந்த மன்றம் விளக்கம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அவர்கள் ஹை டென்ஷன் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன், ஹை டென்ஷன் என்றால்,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1970 மார்ச் 9]

ஆள்கள், ஆசாமிகள் வேண்டியிருக்கிறது. இரவு நேரங்களில் கவனமாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. மின்சாரம் கொதுமை. அரிகி போன்று இல்லை. மின்சாரத்தைத் தேக்கி வைக்க முடியாது. இன்று மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கிறோம் என்றால், அதை ஒன்றும் கோடவுனில் வைக்க முடியாது. உடனே உபயோகிக்க வேண்டும். ஹை டென்ஷன் மின்சாரம் உற்பத்தியாவதை, ஜெனரேஷன் செய்வதை, உடனேயே உபயோகிக்கவேண்டிய ஒரு வாய்ப்பு வேண்டும் என்ற காரணத்தால், சில தொழில்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கிறோம். பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கு சர்-சார்ச் குறைத்திருக்கிறது. விவசாயப் பெருமக்களைப் பொருத்தவரையில், இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளால் தான் நடைபெறுகிறது. இந்த மாமன்றத்துப் பிரதிநிதிகள் பலபேர் விவசாயிகள், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலிருந்தும் விவசாயிகள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நன்மையில், மேம்பாட்டில் அக்கறைகொண்டு, காரியங்களைச் செய்கிறோம். மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்திவிட்டார்கள் என்கிறார்கள். தைரியமில்லாமல் உயர்த்தவில்லை.

இன்னும் பல நன்மைகள் செய்கிறோம். ஐம்பது கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம். இரண்டு லட்சத்து 90 ஆயிரம் பம்புசெட்டுகளுக்குத்தான் நாம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலே மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நாம் ஆட்சிக்கு வந்த மூன்றாண்டுக் காலத்தில் 1 லட்சத்து 70 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறோம். அதாவது அவர்கள் செய்ததில் 60 சதவீத அளவை இந்த மூன்றாண்டுகளில் ஏற்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறோம். இது கூடுதலான காரியம் அல்லவா? மற்றைய உறுப்பினர்கள் மற்ற கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துப் பேசினார்கள். மாநில சுயாட்சி, மத்திய கூட்டாட்சி என்பதைப் பற்றியும் பேசினார்கள். இந்தக் கோரிக்கை இந்தியாவிலும் தமிழ் நாட்டிலும் சிந்தனைகளைக் கிளப்புகின்றன.

நல்ல விழிப்புணர்ச்சியோடு நம்முடைய விவாதம் தொடர வேண்டும். கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக ஒரு அரசியல் ஸ்தாபனத்தை நாங்கள் பார்த்து விட்டோம். அது இப்பொழுது மாறி வருகிறது. லீடு கூட இருபது ஆண்டுகளில் ரிப்பேர் ஆகிவிடுகிறது. தம்முடைய கட்சி ஒன்றுதான் இந்த நாட்டினுடைய ஆட்சியை ஏற்கவேண்டும். இந்த ஆட்சி பிதாராஜித சொத்துப் போல தமக்கே சொந்தம் என்று கண்ட கனவுகள் எல்லாம் தகர்ந்துவிட்டன. அந்தக் கனவுகள் எல்லாம் இன்றைக்கு நிர்மூலமாகிவிட்டன. மாநிலங்கள் எல்லாம் தங்கள் தங்களுடைய பங்கைக் கேட்கின்றன. சொத்துரிமைகளைக் கேட்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும்படியான பூரணமான நிலைமை மாநில சுயாட்சி, மத்திய கூட்டாட்சி என்ற நிலைமைதான். ஒரு முக்கியமான விஷயம். நாம் இன்றைக்கு 'சி அப்ராகம்ஸ் அஃப் தி கான்ஸ்டிடியூஷன்' அரசியல் சட்டத்தையே மாற்றவேண்டும். அதிலுள்ள

1970 மார்ச் 9] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஓட்டை உடைசல்களை நீக்கவேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத் தில் எப்படி இருந்தவைகளை மாற்றினோமோ, அம்மாதிரி அரசியல் சட்டத்தையும் மறு ஆய்வு செய்யவேண்டும் என்பதை இந்த மன் றத்தின் சார்பிலும், சபையிலே உள்ள உறுப்பினர்களின் சார்பிலும், நம்பிக்கையுள்ள எல்லோர் சார்பிலும் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மன்றம் 1970-ம் ஆண்டிற்கான நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, அலுவலியத் தொழிற்சாலை போன்ற பெரிய மில்ல்களின் மின்சாரக் கட்டணத்தை குறைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நாட்டு மக்களுக்கு, நாட்டின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்காக விவசாயத்திற்குக் குறைத்துக் கொடுக்கக் கூடாதா? நான் கேள்விப்பட்டவரையில், வோல்ட்டேஜ் டிராப் சிக்கனப்படுத்தியும் நிர்வாகச் செலவையும் சிக்கனப்படுத்திவிட்டால் துண்டுவிழுவதைச் சரிக்கட்டி விடலாம் என்று அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களே சொல்லுகிறார்களே, அதுபற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர், அவர்களே, அதையும் செய்யலாம். வோல்ட்டேஜ் டிராப் இருந்தால் அதையும் செய்யலாம். அப்படி இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அப்படியும் ஒரு கோடி, இரண்டு கோடி என்று கிடைத்தால் விவசாய மக்களுக்கு மேலும் நன்மை செய்துகொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதை நாங்கள் ஏதோ பணம் சம்பாதிப்பதற்காகச் செய்வதில்லை. ஒரு ரீசனபிள் ரேட் என்பதற்காகத்தான் இதைச் செய்திருக்கிறோம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, as the Appropriation (Vote on Account) Bill is going to be passed, can the Hon. Chief Minister or the Hon. Minister for Finance give us an assurance on behalf of the Government as to the time when the Second Pay Commission is going to come out with its report and when it is going to be implemented and also whether they have fixed up any time-schedule.. அதற்கு காலவரம்பு இருக்கிறதா? எப்போது வரும் என்பதை சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப் பினர் அவர்களுக்கு இருக்கிற அக்கறை இந்த அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது. அது என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் தெரியும். பே கமிஷன் ரிப்போர்ட் கண்டிப்பாக வரும். வராமலா போய்விடும்? எப் போது வரும் என்பது அவர்களுக்கே தெரியும். கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு என்.ஜி.ஓ. க்களின்மேல் உள்ள அக்கறையைக் காட் டிலும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிக அக்கறை இருக்கிறது என்று சொன்னால் உறுப்பினர் அவர்கள் கோபித்துக்கொள்வார்கள். அரசாங்க ஊழியர்களுடைய நலன்களைக் காக்க வேண்டுமென்ற அக்கறையில் இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கொஞ்சம்கூட குறைவு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 9]

இல்லை. எந்த அளவிற்கு வரவேண்டுமென்பதுபற்றி அவர்களுக்கே தெரியும். ஏதோ, இன்றைக்குப் பார்த்து, நாளைக் காலையில் கொடுத்துவிட முடியுமா? வர வேண்டிய நேரத்தில் வரும், கண்டிப்பாக வரும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின்: தலைவர் அவர்களே, காலையில் சூரியன் உதித்து, மாலை மறைவதற்குள் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. பே கமிஷன் ரிப்போர்ட் வருவதற்கு காலநிர்ணயம் செய்ய முடியுமா? அதற்கு தற்சமயம் காலக் கெடு செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் யாரும் அவர்களை மீண்டும் உசப்பிவிட்டு, கிளர்ச்சி வேர்விடத் தொடங்குவதற்கு முன்னாலே வந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தலைவர் அவர்களே, எந்த எதிர்க்கட்சி அவர்களை உசப்பிவிட்டார்கள் என்ற தகவலை முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின்முன் வைப்பார்களா?

(பதில் இல்லை.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னாள் கேள்வி—“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 4/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3 அட்டவணை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

குடிநீர் தலைப்பு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 4/70) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள் (திருத்த) மசோதா.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவு நில வள வங்கிகள் (திருத்த) மசோதாவை* அறிமுகம் செய்து, ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என முன்மொழிகின்றேன்.